

HALIKON LUKION
VUOSIKERTOMUS
21.12.2017

HALLULEHTI

2017 Syksy

Sisällysluettelo 2/2017

Pääkirjoitus	3
Rehtorin palsta ja kirjoittajavieras	4
Syyslukukauden tuulia	6
Halun ystäväkirjassa: Emily	10
Ylppärivinkkejä	11
Tutorit	12
Hallitus	13
UE5-ryhmä Turussa	14
Maastokisa	15
Ykkösten fiiliksiä	16
Ooppera	17
Turun kirjamessut: kirjailijahaastatteluita	18
Turun kirjamessut: Nuori sana -toimitus	20
Vaihtarit maailmalla	22
Abien TJ75	24
Päivä johtajana	25
Kielimatalla Japanissa	26
Halu-kuoro: Minun Suomi	28
Suomi 100 - Halu juhlii	30
Vinkkejä Lontooseen matkaaville	32
Syksyn sanottuja	33
Halulehti testaa glögit	32
Joulureseptejä	32
Gallup: kestävät joululahjat	36

Kannen suunnittelu ja toteutus: **Elina Tötterström**

Halulehdessä on hääriinyt syyskaudella iloinen ja tehokas toimittajajoukko: **Jenni Parkko, Milja Pakarinen, Jenna Iivonen, Teresa Lindgren, Amina Bechqito, Noora Huttunen, Santeri Iltanen, Meerimaria Ketokulta, Tiia Aaltonen, Alina Saari, Niina Kaski ja Elina Tötterström.** Toimitusta on luotsannut ohjaavana opettajana **Marika Tauriainen.**

Sinäkö viisas kuluttaja?

PÄÄKIRJOITUS ►► MEERIMARIA KETOKULTA

Aamalla eteisessä edessäni on seitsemät kengät, joista voisi taas valita päivän tepsuttimet. Kriteerijä on paljon. Entä jos kävelenkin paljon? Entä jos yllättää sade, meneekö pari pilalle? Niiden pitäisi sopia asuun, ja enhän halua rakkoja tai muutenkaan rasittaa jalkoja – siis valitsen mukavimmat. No, mitkä kengät otan? Ne samat kuin viime viikonkin jokaisena päivänä.

Kauan on jo ollut pinnalla kulutuskulttuurin vastapainoksi ekologisempi ja yksinkertaisempi elämäntapa. Ostetaan vain tarpeeseen, turhasta eroon – näin tulee onnelliseksi. Joka suunnalta tuputetaan jos jonkinmoista ohjetta ja elämäntapamuutosta: Konmarin mukaan täytyy säkenöidä iloa, minimalistilla on vain aivan välttämättömmät (eli sama saippua niin tiskeihin, pyykeihin kuin hiuksiinkin), ja sitten on vielä uusia säilytysratkaisuja, varastotiloja, kirpputoreja ja jopa koulutettuja ammattijärjestäjiä, jotka voi palkata järjestämään kotisi ja samalla tietysti koko elämäsi.

Myös kulutustuoteollisuuteen on noussut uusia nimiä ja sloganeita, jotka nimenomaan painottavat hyviä työolosuhteita, kestäviä raaka-aineita ja oikeasti hyvää minimipalkkaa köyhille työntekijöille. En väheksy tai moiti mitään edellä mainittuja, sillä vaikka itselleni ammattijärjestäjän palkkaaminen tuntuu maailman turhimmalta ajatukselta, on se toiselle hyvä vaihtoehto.

Itse olen erittäin innostunut tästä uudesta kulutuskriittisestä trendistä. Ylimääräinen tavara stressaa minua enemmän kuin opiskelu tai ihmissuhteet yhteensä, ja haluan myös omalta osaltani vähentää pallomme jätettä ja kulutusta. Tuskin minusta ääripäähän olisi, mutta kokeilen tällä hetkellä muun muassa kapselivaatekaappia. Fumio Sasaki oli nimi, joka puoli vuotta sitten laittoi kauan mielessä vaelleelleet ajatukset teoiksi: hänen kirjansa lukemisen jälkeen olen aktiivisesti vähentänyt niin vaatteita kuin ylimääräisiä tavaroitakin aivan liian monta (lue:

varmaan kymmenen) täyden koon jätessäkiä. Enkä ole vielä tavoitteessani, kaukana siitä. Materia raskautti oloani, ja edelleen raskauttaa, mutta hiljaa hyvä tulee. Luopumalla tavaraa olen itse säästänyt niin aikaa, rahaa kuin vaakin.

Vaikka leimaisin itseni minimalistiksi, tai siihen pyrkiväksi, ei se tee elämästäni karua, päinvastoin. En enää osta uusia tavaroita tai vaatteita, vain koska ne ovat kivoja – ostan, jos ne ovat kivoja ja oikeasti tarvitsen niitä. Minimalismia ei ole vain yhdenlaista, vaan jokainen voi toteuttaa sitä omalla panoksellaan ja omalla tavallaan, minkä takia kokeileminen on helppoa ja turvallista. Jos et esimerkiksi ole valmis luopumaan turhista vaatteista, pistä ne ensin piiloon pari kuukaudeksi, ja vie vasta sitten pois, jos et ole niitä kaivanut takaisin kaappiin.

Näin jouluna kestävämmän kehityksen ja vähemmän materiaalin filosofia on varsin passeli. Kaikki me tuskailemme niin joululahjojen kuin omien toiveidenkin kanssa. Tavarahan sijaan anna (ja toivo) elämys, itseleivottuja herkkuja tai miksei lupaus, kuten oma isäni. Puoli vuotta olen jo puhunut uuden läppärin tarpeesta, kun sain kirjekuoren, jossa luki: ”Tällä kupongilla sponsoroin sinulle laptopitietokoneen, kunhan löydät sen hyvän.” Tai miksi lahjoja täytyisi edes antaa vain jouluaattona, eikö parempi tapa olisi keskellä vuotta tarpeen vaatiessa? Harvalla tarve uudelle takille, kengille ja muille kulutustavaroille ilmenee juuri joulun alla.

Sasakin innoittava tarina maximalistista minimalistiksi on koottu yksin kansiin (Goodbye things), ja kapselivaatekaapista voit lukea lisää vaikkapa osoitteesta www.unfancy.com. Jätteenöntä (tai Suomessa lähinnä jätteenkäsittämistä) elämäntapaa voin myös mainostaa siitä paljon hyvää lukeneena.

Näillä ajatuksilla toivotan kaikille halulaisille hyvää ja vähemmän materialistista joulua ja uutta vuotta!

Koulun yhteystiedot

Osoite

Halikon lukio
Kuruntie 30
24800 HALIKKO

Opettajainhuone 044-7786004

Rehtori

Ari Leino
044-7786001

Vararehtori

Marika Tauriainen
044-7786004 (opehuone)

Opinto-ohjaaja

Teija Rosenqvist
044-7786006

Kurssisihteeri

Soile Verhola
044-7784031

Kouluterveydenhoitaja

Kristiina Laukkanen
044-7723171

Rojoonen 20 vuotta Halussa: otteita haastattelusta vuodelta 1997:

Mitä unia näet kollegoistasi?

- Suloisia.

Adoptoisitko hampaattoman somalilapsen?

- Mikä ettei.

Mitä ostat Tax-Freestä laivalta?

- Täysi kaljalasti, 11 vodkaa, 11 valkovii-
niä, kartsa ”light” (ei itselle), karkkia.

Kerro törkeä tarina opiskeluvuosiltasi?

- Pietari, vaihto-oppilas, torakat, kylmä
vesi. Ulkomaiset opiskelijat häiritsivät
oudolla musiikillaan.

Halikon lukio verkossa

Koulun kotisivut: <https://peda.net/salo/koulut/halikon-lukio>

Kuvagallerian kuvaajat: Noora Huttunen ja Santeri Iltanen

Halikon lukio myös Facebookissa!

HALU

Rehtorin palsta

Kirjoittajavieras

”Tämän päivän lyhyinä hetkinä olen kokenut paljon”

Syyslukukausi on jättänyt taakseen 89 koulupäivää. Viikot ovat vierineet nopeasti: tiivistä opiskelua, irtiottoja työteliäästä arjesta, paljon tapahtumia kursseilla ja kurssien ulkopuolella.

Vuoden viimeisinä kouluviikkona nousi vahvasti esille 100-vuotias itsenäinen Suomi. Halikon lukion Halu-kuoron Minun Suomi -konsertit hyväksyttiin viralliseksi Suomi 100 vuotta -tapahtumaksi. Se oli hieno kunnianosoitus kymmenvuotiaalle konserttiperinteelle. Ja kuulijat osoittivat kiitostaan: konsertit keräsivät ennätysyleisön.

Itsenäisyyspäivän aattona Armfeltin koulu ja Halikon lukio

”Monena iltapäivänä kotiin lähtiessä on tullut mieleen vänrikki Kariluodon sanat...”

järjestivät yhteisen itsenäisyysjuhlan. Juhlaan osallistui yhteensä noin 1200 oppilasta, opiskelijaa ja henkilökuntaan kuuluvaa. Juhlapuheen piti perhe- ja peruspalveluministeri **Anni-Ka Saarikko**.

Juhlaruokailun jälkeen Halikon lukion väki siirtyi elokuva-teatteri Bio Saloon. Halikon lukiolle oli varattu näytös syksyn kulttuuritapaukseen, Tuntematon sotilas -elokuvaan. Väinö Linnan romaaniin perustuva **Aku Louhimiehen** ohjaus piti otteessaan kolmen tunnin ajan. Itsenäisyyspäivän viettoon lähti vakavia, mutta kiitollisia nuoria.

Toivottavasti kulunut luku-kausi on antanut opiskelijoille ja henkilökunnalle hyviä kokemuksia. Monena iltapäivänä kotiin lähtiessä on tullut mieleen vänrikki **Kariluodon** sanat: ”tämän päivän lyhyinä hetkinä olen kokenut paljon”.

Rankan opiskelurupeaman jälkeen on ansaitun hengähdystauon aika.

Toivotan kaikille halulaisille ja haluhenkisille rauhallista ja rentouttavaa joulun aikaa!

Ari Leino, rehtori

Rohkeasti kohti unelmia!

Heippa Halun porukka! Terkkuja lämpöisestä Australiasta! Täällä sitä ollaan reissun päällä nyt kolmatta kuukautta ja pikkuhiljaa aletaan päästä uuteen kulttuuriin ja elämäntapaan kiinni.

Viime keväänä meikäläinen sai ylioppilaskirjoitukset kirjoiteltua ja Santeri laski viimeisiä aamujaan armeijassa. Kumpikaan ei oikein tiennyt mitä niiden jälkeen. Kyllä sitä Opintopolkua tuli muutamat kerrat selailtua, mutta meillä kummallakaan ei ollut hoppua jatko-opiskeluihin, ja rehellisesti sanottuna minulla ei ollut hajuakaan, mitä ylipäättänsä lähtisin lukemaan.

Siinä sitten mietiskelimme erilaisia vaihtoehtoja ja pian löimme lukkoon, että pidämme välivuoden ja lähdemme yhdessä vähän pidemmälle retkelle. Ajankohta tuntui täydelliseltä, koska meillä kummallakaan ei ollut mitään sitovaa, joka estäisi pitkän poissaolon kotoa. Idea tuli täysin tunnepohjalta ja ilman sen kummempaa pohdintaa, ja se oli menoa sitten. Kummallakin oli sellainen ”nyt tai ei koskaan” -asenne.

Yhtenä aurinkoisena keskiviikon kevätpäivänä ajelimme Turkuun Kilroyn matkatoimistoon tapaamaan ammattimatka-suunnittelijaa. Kerroimme kaikki unelmat, toiveet ja mietteet reissumme suhteen, ja ammattilaisen avustuksella saatiin järjestettyä juuri sopiva kokonaisuus meille. Alun perin meillä oli tarkoitus kiertää vain pari muuta maata ja asettua pidemmäksi aikaa Australiaan. Lentojen hinnat kuitenkin yllättivät meidät

positiivisesti, ja loppujen lopuksi ostimmekin yhteensä 14 lentoa. Siinä sitä sitten suunniteltiin maailmanympärysmatkaa.

Yhtenä sunnuntai-

na lähdön hetki

koitti. Olo ei ole ikinä ennen ollut niin omituinen, epätodellinen ja jännittynyt kuin sinä päivänä. Lentokentällä meillä kummallakin oli fyysinen ja henkinen huono olo, ja heipat menivät aika lailla pelkäksi itkäksi. Kuitenkin heti kun pääsimme turvatarkastuksista, olo

helpotti. Innostus pääsi valloilleen. Joimme lasit samppanjaa ja kilistelimme upealle tulevalle seikkailulle.

Lensimme Dohan kautta Malediiveille viikoksi, sieltä Sri Lankaan reiluksi pariaksi viikoksi, minkä jälkeen matkasimme Singaporeen muutamaksi päiväksi. Singaporesta lensimme Ausseihin, ja täällä sitä ollaan nyt!

Kokonaisuudessaan matka on sujunut suuremmitta mutkitta, ja voimme kummatkin sanoa, että tämä on ollut heittämillä elämämme parasta ja jännittäväntä aikaa. Olemme tutustuneet ihan mielettömiin tyyppeihin, päässeet näkemään uskomattomia paikkoja, ja monia hienoja kokemuksia on kertynyt kiikustuoliin muisteltavaksi.

Onhan jatkuva matkustaminen välillä raskasta ja väsyttävää, mutta nekin tunteet kuuluvat asiaan. On helpottavaa, että meillä on toisemme. Kummatkin tsemppaavat toinen toisiaan. Välillä koti-ikävä käy mielessä, mutta kiire ja kaikki uudet asiat pitävät ikävän pois päiväjärjestyksestä.

Totta kai perhettä ja ystäviä kaippaa kovasti! Välillä kun ikävä iskee, halaamme toisiamme ja mietimme, mitköhän ne tärkeät ihmiset siellä kotosalla oikein touhuavat. Yleensä kun me olemme hereillä, te siellä Suomessa vedätte sikeitä. Kahdeksan tunnin aikaero on hassu juttu!

Täällä Australiassa

etäisyydet ovat hirmu pitkiä ja pian huomaimmekin, että auto tulisi tarpeeseen. Löysimme Sydneystä söpön pienen camper vanin, jolla olisi tarkoitus kiertää koko Australia ympäri ja joka toimii myös meidän ekana yhteisenä kotina. Kahden ihmisen on siis mahdollista asustaa kahdeksan neliön autos-

sa – ja itse asiassa se on vielä aika hauskaakin!

Ensimmäisen työpaikankin saimme melkein heti tänne tulomme jälkeen, ja se oli todellinen unelmaduuni: suloinen pieni farmi, jossa hoidimme eläimiä, ratsastimme ja teimme puutarhahommia. Tällä hetkellä asustelemme vähän pohjoisemmassa ja yritämme löytää täältä vähän vastaavaa työtä.

Pyrimme saamaan 88 farmityöpäivää kasaan, sillä niiden tekeminen mahdollistaa toisen vuoden viisumin saannin. Olemme nimittäin miettineet, että tänne olisi kiva palata vielä jonain päivänä uudelleen, ehkä jopa ensi syksynä kuka ties.

Huhtikuussa jatkamme matkaa Uuteen Seelantiin, jossa olisi tarkoitus kierrellä muutama viikko, sieltä viikoksi Cookinsaarelle, josta jatketaan Los Angelesiin. Amerikassa vietämme vähän reilun viikon, minkä jälkeen lennämme Lontoon kautta takaisin koto-Suomeen. Takaisin Suomessa olemme siis ensi kesänä – yhdeksän kuukauden reissun jälkeen.

Kielitaito on näinkin lyhyessä ajassa karttunut huimasti! Kummatki sitä vaan oppii, kun on pakko käyttää kieltä.

Työn hakeminen ja haastatteluissa rampaaminenkin englanniksi on tuttua puuhaa. Terkut **Sareille!** 😊 Aussien aksentti kuulosti ensin hieman hassulta meidän korvaan, mutta nyt sitä jo ymmärtää hyvin.

Matka on jo opettanut, että kyllä kaikesta selviää, kunhan on avoin ja iloinen. Asenne ratkaisee! Myös yllättävän pienellä budjetilla pärjää. Me esimerkiksi teemme joka päivä itse ruokaa pikkuruisessa matkakeittiössämme, ja jo se on huomattavaa säästöä verrattuna ravintolassa käyntiin. Jos lennot varaa hyvissä ajoin, on ne mahdollista saada erittäin edulliseen hintaan. Myös majoituksia löytää edullisesti. Olemme reissun aikana kiertäneet kymmeniä eri hostelleja (eikä ne aina luksusta ole), mutta kyllä niissä hyvin pärjää – ja saa hauskoja muistoja ja kivoja kavereita!

Tulossa on vähän erilainen joul, nimittäin joulukuussa täällä on lämpöä runsas 30 astetta, jopa liki 40 astetta.

Saimme myös pari viikkoa sitten tietää, että meidän perheet on tulossa moikkaamaan meitä uutenavuotena tänne. Se oli kyllä paras mahdollinen uutinen! Odotamme heidän näkemistään jo kovasti.

Ihanaa joulunaikaa koko Halun poppoolle! ❤️ Pitäkäähän lippu korkealla ja nauttikaa kaikesta mukavasta! Halit opettajille!

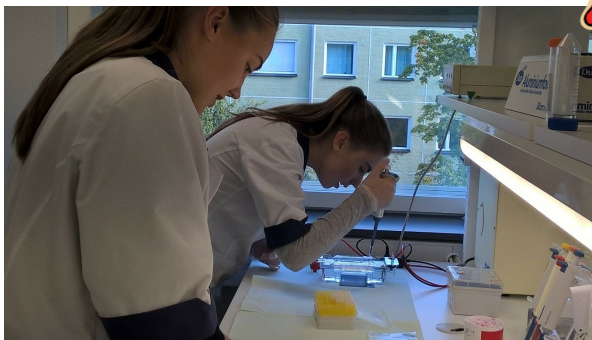
Ja jos joku on kiinnostunut lähtemään esimerkiksi Working Holidaylle tai jollekin pidemmälle reissulle ja jokin siinä mietityttää tai arveluttaa, saa laittaa meille viestiä vaikkapa Facessa. Vastaamme mielellämme kysymyksiin ja kerromme kaikki vinkit, mitä osaamme.

Aurinkoisia pakkaspäiviä toivotellen,

Tiia Kaartovuori ja Santeri Knaapinen

Syksyyn on mahtunut tavallisen aherruksen, kokeiden ja kirjoitusten lisäksi muutakin mukavaa. Tässä valittuja paloja koulumme syksyn menosta!

KOONNUT ►► MEERIMARIA KETOKULTA JA SANTERI ILTANEN

Ykköset pääsivät tutustumaan toisiinsa Vuohensaassa mukavien ja railakkaiden rastien ja yhteisleikkien voimin ensimmäisen kouluviiikon perjantaina. Parhaat pisteet keräsi **17B1**. Onnittelut!

YKKÖSET VUOHENSAARESSA 18.8.

Iltapäivällä Hesburgerin täyttämin vatsoin juoksimme Turun tuomiokirkon portaille, josta suunnistimme yhdessä Turun yliopistoon. Ensimmäisenä istuimme luokkahuoneessa kuuntelemaan yliopiston opiskelijoiden esitelmiä syövästä ja peurakannan koon määräytyksestä peurankakan DNA:n perusteella. Lopuksi pääsimme asiaan ja saimme vetää valkoiset takit päällemme. Harjoittelimme ensin pipetointia, koska koulussa meillä ei ole niin hienoja pipettejä. Sen jälkeen sekoittelimme kaikenlaisia keitoksia pieniin muovisiin koeputkiin, jotka laitettiin koneeseen PCR:ää varten. Valmiit näytteet pipetoimme geelissä oleviin reikiin, minkä jälkeen käynnistimme sähkövirran. Mahtavasti onnistuneen elektroforeesin jälkeen pääsimme viikonlopun viettoon - valmistautumaan maanantain yo-kokeeseen.

- Maija Maunu ja Jenna Penttilä

B15-RETKI 15.9.

YRITTÄJÄPÄIVÄ 5.9.

UE5-RETKI 7.9. » s. 14

Yrittäjän päivänä 5.9. ykköset ja kakkoset pääsivät kuuntelemaan kahden yrittäjän utarinaa. Montessori-päiväkoti Aurinkoleijonan perustaja ja omistaja **Päivi Isopuro** päätyi yrittäjäksi, kun halusi äitinsä kanssa perustaa oman Montessori-päiväkodin Saloon. **Tea Vasström** sen sijaan päätyi yrittäjäksi puoliksi sattumalta ja puoliksi pakosta, kun hän työttömäksi jäätyään päätti toteuttaa haaveensa ompelijana. Nykyään hän omistaa Teadora Pukeutumispalvelut.

Kesäloman lähestyessä loppuaan, työt jo kirkkaana mielessä, suuntasivat innokkaat opet Maria ja Sanna kohti Gotlannin ruusujen tuoksua, vanhankaupungin markkinatunnelmaa ja luonnon ihmeitä. Kolmen päivän tehovierailun aikana kartoitettiin nähtävyydet, suunniteltiin tulevan opintomatkan retkikohteet ja ennen kaikkea varmistettiin majapaikat sekä ruokailumahdollisuudet. :-)) Lomasta kävi silti työnteko! Samalla linjalla jatketaan 20 innokkaan opiskelijan kanssa toukokuussa 2018 pannukakkua syöden, tippukiviluolissa seikkaillen ja fossiileja tutkien. Siitä lisää kevään numerossa!

OPETTAJAT GOTLANNISSA

I 15.5

II 16.3

MAASTOKISA 5.10. » s. 15

III OPET

Maastopäivä tuotti itse kullekin kiperiä tilanteita ja aivotyöskentelyä.

RÄPPÄRI JESSE P 5.10.

Ruotsinsuomalainen räppäri **Jesse P** tuli vierailemaan lukiossamme ruotsintunneilla, ja opiskelijat pääsivät tekemään omia ruotsinkielisiä räppejään ja myös esittämään niitä. Ylen kuvausryhmä kävi myös tunneilla, ja pätkä päättyi Ylen ruotsinkielisiin uutisiin.

Syyslukukauden tuulia

OOPPERAMATKA 12.10. » s. 17

TJ75 13.10. » s. 24

UUSI HALLITUS
13.11. » s. 13

*Lukiomme perinteisen sählyturnauksen voittivat tänä vuonna **abit** yhteisjoukkueellaan. Parhaiten pukeutui 17B edullisilla, tuoreilla ja helpoilla Salen muovikasseilla.*

SÄBÄTURNAUS 17.11.

Perinteen mukaisesti lukiomme syksy on ollut täynnä **Innokampuksen** järjestämiä workshoppeja. Tällä kertaa pääsimme ahtamaan OnePlus-puhelimen lanseerauskampanjan parissa. Kilpailussa parhaimman ja omaperäisimmän idean keksinyt henkilö/tiimi palkittiin uusilla OnePlus-puhelimilla ja muille menestyneille oli lisäksi luvassa tuotepalkintoja.

Innovointipäivä oli ykkösillä 5.10., abeilla 12.10. ja ykkösillä 26.10. Lisäksi 16.11. kaikki halukkaat saivat tulla kehittämään omia ideoita sekä valmistelemaan tulevaa pitchaustaan idean esittelemiseksi.

- Ida Metsämäki

INNOKAMPUS

HALUKUORON KONSERTIT 21.-22.11. » s. 28-29

STUDIA-MESSUT 29.11.

Abit kävivät Helsingin Messukeskuksessa Studia-jatkokoulutusmessuilla, joissa pääsi tutustumaan lähes kaikkiin Suomen korkeakouluihin, yliopistoihin ja muihin vaihtoehtoihin lukion jälkeen. Tapahtuma itsessään aiheuttaa hengenahdistuksia, kun bussista loppuu happi eikä paikan päälläkään pääse liikkumaan ihmismassan takia. Kuitenkin moni sai varmasti uusia ideoita minne hakea tai selville hakujärjestyksen — tai edes sitä ilmaiskrääsää.

ITSENÄISYYSJUHLA JA SYKSYN YLIOPPILAS 5.12. » s. 30-31

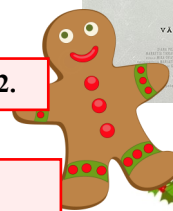
TAKSVÄRKKI 8.12.

Taksvärkin kohteena oli Luonto-Liitto, joka tänä vuonna mm. tukee alueellista toimintaa ja aktivoi nuoria osallistumaan järjestön päätöksentekoon ja ympäristötoimintaan. 30 prosenttia kerätyistä varoista jää lukion opiskelijakunnan hallitukselle ja tulee koko opiskelijakunnan hyödyksi.

PUUROJUHLA 21.12.

JATKO- OPINTOTAPAHTUMA JA JOULUKIRKKO 22.12.

Halun ystäväkirjassa: Emily

KOONNUT ▶▶ SANTERI ILTANEN

Televisiosta katselen Netflixistä katselen kaikenlaisia sarjoja. Uusin Star Trek, Stranger Things, Gilmore Girls, Friends, Suits ja CSI ovat kaikki katselulistallani.

Lempiruokani on kaikki suomalaiset marjat ja karjalanpiirakka.

En ikinä söisi maksalaatikkoa.

Minä harrastan lenkkeilyä, lukemista, leffojen katsomista, uimista ja erilaisia jumppia (kuntonyrkkeily, jooga).

Luen mieluiten kirjoja alkupe räiskielellä, en tykkää kauheasti käännetyistä kirjoista. Tykkään erityisesti lukea kesällä riippumatossa.

Olen Emily (Emma) Hurd, englannin ja ranskan sijaisena Halussa.

Minä asun Tampereella, mutta helmikuuhun saakka minulla on myös asunto Salossa.

Opiskelin Turun yliopistossa englantia ja ranskaa, lukion kävin Rovaniemen IB-lukiassa.

Lempiaineeni koulussa oli yläkoulussa ehkä biologia, lukiossa englantia ja historia.

Englannin ylioppilaskirjoituksissa koulussa minä kirjoitin IB-lukiassa pitkän englannin, historian ja äidinkielen, lyhyen biologian, ruotsin ja matematiikan.

Iltaisin minä käyn lenkillä ja/tai katson Netflixistä sarjaa tai leffaa.

Viikonloppuisin minä käyn usein Tampereella.

En koskaan unohda laskuvarjohyppyä lentokoneesta Uudessa-Seelannissa.

Parasta minussa on halukkuuteni nähdä ja kokea maailmaa.

Halikon lukio on mielestäni täydellinen lukio etenkin aloittelevalle opettajalle.

Jouluna minä menen Rovaniemelle perheeni ja koirani luokse.

Joulupukilta toivon lunta Rovaniemelle, että pääsisin hiihtämään!

Jouluruoista pidän eniten graavilohesta ja suklaasta.

Haluaisin sanoa halulaisille isot kiitokset siitä, kuinka olette ottaneet minut vastaan!

Vinkkejä ylioppilaskokeisiin

KOONNUT ▶▶ JENNI PARKKO JA MILJA PAKARINEN KUVAT ▶▶ JENNI PARKKO

Kyselimme abeilta sekä muutamalta opettajalta vinkkejä ylioppilaskokeisiin. Kokosimme niistä parhaimmat tälle sivulle.

Pidä vessataukoja, vaikka vessassa ei tarvitsisikaan käydä. Pieni jaloittelu tekee hyvää.

Lue yhdessä kavereiden kanssa ja pohtikaa asioita yhdessä.

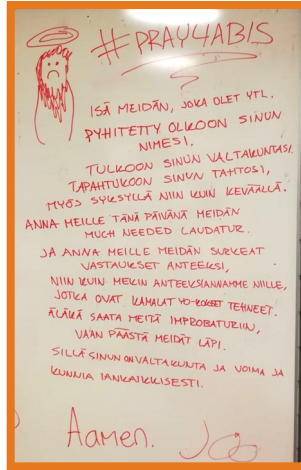
Ota nopeasti syötävät eväät tai naposteltavaa, sillä aikaa ei ole paljon syömiseen.

Silmäile alussa koe läpi ja suunnittele ajankäyttösi.

Et voi olla koetta tehdessäsi liian huolellinen!

Ulkoile edellisenä päivänä tai koita meditoida. Muista rentoutua!

Kannattaa hyvissä ajoin varata läpinäkyvät purkit eväille ja vaatteet, joissa ei ole tekstiä.

Älä muuta vastauksiasi monivalinnoissa.

Siirrä asioita arkielämään! Esimerkiksi maantieteen kirjoittajan kannattaa sadesäällä palauttaa mieleen sateen synty.

Älä kuuntele muiden panikointia ja viime hetken kertausta aamulla ennen kokeen alkua.

Rennot ja lämpimät vaatteet! Villasukat ovat kova sana.

Älä panikoi koetilanteessa. Etene tehtävä kerrallaan - älä edes yritä ottaa kaikkia tehtäviä haltuun samaan aikaan.

Älä stressaa turhia, se on loppujen lopuksi vain yksi koe!

Ota hyvät eväät. Mieluummin liikaa kuin liian vähän.

Yksinkertaisesti: lue!

Opettajien vinkit

1. Mitä vinkkejä antaisit opiskelijoille yo-kokeisiin?
2. Onko kevään ja syksyn kirjoituksiin valmistautumisessa joi-takin eroavaisuuksia?
3. Miten itse olet valmistautunut yo-kokeisiin, kun olit lukiossa?

Sari Nojonen, englannin ja venäjän opettaja

1. Tee lukuunnielma ja aikatauluta lukemisesi. Yritä noudattaa sitä. Muista myös ulkoilla ja pitää taukoja luku-urakasta.
2. Syksyn kirjoituksiin lukeminen kannattaa aloittaa jo kesälomalla.
3. Lähdin joka päivä pois kotoa ja menin kirjastoon lukemaan. Matematiikan kirjoituksiin valmistauduin yhdessä kaverini kanssa. Luku-urakan jälkeen palkitsin itseni menemällä Hesburgeriin.

Sanna Pitkänen, biologian, maantieteen ja terveystiedon opettaja

1. Vaikka kyseessä ei ole (kuoleman) vakava asia, kannattaa se ottaa tosissaan, ettei myöhemmin harmita. Valmistautuminen alkaa jo kurssiopinnoista! Jos et kurssilla aina jaksanut skarpina seurata, kannattaa kerrata kurssisisällöt sekä muistiinpanojen että kirjan avulla. Käytä myös useita eri tietolähteitä: katsele dokumentteja, seuraa luotettavia nettisivuja sekä lue sanomalehtiä. Kannattaa myös perehtyä vanhoihin yo-kokeisiin ja hyvän vastauksen piirteisiin.
2. Syksyn yo-kirjoituksiin pitää valmistautua kesän aikana erityisesti silloin, jos syksyllä ei ole kertauskursssia tarjolla. Kesälomasta kannattaa erottaa erikseen aika, joka toimii lukulomana.
3. Mitä omaan valmistautumiseen tulee, niin älkää tehkö niin kuin minä tein, vaan tehkää niin kuin minä sanon!

Tutoreiden uudet tuulet

TEKSTI ▶▶ JENNA IIVONEN JA AMINA BECHQITO KUVA ▶▶ KOULUN KUVAGALLERIA

Tutorit toimivat tärkeässä roolissa lukiossamme. Tutoreina on ykkös- ja kakkosvuoden opiskelijoita, jotka järjestävät erilaisia kouluarkea piristäviä tempauksia sekä auttavat uusia ykkösiä sopeutumaan lukio-opiskeluun. Tänä syksynä eläköityvien tutoreiden saappaisiin valittiin neljä uutta jäsentä. Alta voit lukea uusien, jatkavien sekä eläköityvien vastauksia tutoraiheisiin kysymyksiin.

Mistä luonteenpiirteestäsi luulet olevan hyötyä tutortoiminnassa?

Antti Susi, Liisa Nojonen, Tiuku Luukka ja Malla Mäkinen

Liisa Nojonen:

Positiivisuudesta, sosiaalisuudesta, ystävällisyydestä, avoimuudesta, heittäytymiskyvystä sekä kyvystä toimia ryhmässä ja erilaisten ihmisten kanssa.

Tiuku Luukka:

Luulisin, että iloisuudestani ja positiivisuudestani olisi hyötyä tutortoiminnassa.

Malla Mäkinen:

Kiltteydestä, empaattisuudesta, avuliaisuudesta, innostuneisuudesta, joustavuudesta ja luotettavuudesta.

Antti Susi:

Sosiaalisuudesta ja aktiivisuudesta.

Mitä haluaisit vielä toteuttaa koulussamme tutor-aikanasi?

Emil Hellberg: Jotain, mikä piristää opiskelijoita.	Emmi Kontto: Haluaisin järjestää ystävänpäiväjuttuja.	Aino Sorvari: Joku pukeutumispäivä olisi kiva toteuttaa!
Tomas Tamminen: Haluaisin toteuttaa jonkin urheilullisen tapahtuman.	Aleksi Santanen: Haluaisin toteuttaa teemapäiviä ja jonkinlaisen tapahtuman, jossa koko lukio tekisi jotain yhdessä.	Julianne Jalava: En mitään ihmeellistä. Kaikki mitä yleensäkin toteutetaan.

Mitkä olivat parhaat edut tutorina olemisessä?

Amina Bechqito: Tutorit saavat nautiskella teemapäivistä yli jääneistä herkuista!	Laura Liman: Tutortoiminnasta saa kurssin ja saa auttaa nuorempia.	Eetu Vesterinen: Sai järjestää eri tapahtumia ja vaikuttaa niiden sisältöön.
Jenna Iivonen: Tutorina sai tehdä tapahtumista mieleisiä ja sai vaikuttaa koulun asioihin. Tutorina sai myös hilpasta tunteilta, ja kurssina tutortoiminta on yksi parhaista.	Liisa Koskinen: Pääsi järjestämään erilaisia tapahtumia koulussa sekä kertoamaan Halikon lukiosta ja esittelemään sitä tuleville ykkösille.	Elias Parviainen: Sain aina olla mukana järjestämässä mitä mahtavimpia tapahtumia. Sain tutustua moniin ihmisiin ja auttaa muita. Tutorina on myös mahdollisuus poistua Vuohensaari-päivästä muita aikaisemmin.

Vallan vaihto hallituksessa

KOONNUT ►► MEERIMARIA KETOKULTA KUVAT ►► KOULUN KUVAGALLERIA

Vuoden 2017 opiskelijakunnan hallitus saa väistyä uusien hallituslaisten tieltä. Hallituksella on koulussamme paljon vastuuta niin tapahtumien järjestämisestä kuin viihtyvyyden parantamistakin. Sille voi myös kertoa ideoita uusista tapahtumista ja parannusta kaipaavista asioista. Alta voit tutustua uuden hallituksen jäseniin.

Kysymykset:

1. Mitä haluaisit koulurakennuksessamme kehittää tai minkä tapahtuman tempaista?
2. Mikä muumien hahmo olisit?

Antti Susi 17C
Puheenjohtaja

1. Haluaisin kehittää koulumme käytävien sisustusmallia, luoda siitä värikäämpää ja innovatiivisempaa, esimerkiksi joillain abstrakteilla opiskelijoiden maalauksilla :)
2. Niiskuneidin veli Niisku, koska keksin uusia asioita.

Helmi Lipiäinen 16B
Tapahtumavastaava

1. Mielestäni koulurakennuksen nauhalakot tarvitsevat vähän korjailua, sillä monesta kohtaa puuttuu koukkuja. Myös koulumme viihtyvyyttä voisi lisätä esimerkiksi hypäreitä ajatellen: miksei vaikka pöytäjalkkis tai biljardi-pöytä jonnekin?
2. Olisin ehkä Muumipeikko. Meille molemmille ystävät ovat tärkeitä, olemme uteliaita ja innostumme helposti uusista jutuista.

Ronja Jyrä 17A
Netti- ja kirjakirppisvastaava

1. Haluaisin lisätä mukavuutta esimerkiksi kivoilla huonekaluilla myös niihin rankempiin aineisiin kuten äidinkieleen ja luonnontieteisiin.
2. Nipsu! Ja siksi, koska hän pitää ruuasta yhtä paljon kuin minä :)

Sol Malka 17B
Sihteeri

1. Haluaisin tempaista jonkun kivan piristävän tapahtuman, kuten harmaan talven keskelle back to summer -teemapäivän! Lisäksi ollaan kavereiden kanssa ikävoity pukeutumisteemoja yläasteelta, niitäkin olisi kiva järjestää :)
2. Haluaisin osata avata suuni yhtä lailla kuin pieni ja pippurinen Pikku Myy ja kertoa mielipiteeni, vaikka ei aina saisikaan tahtoaan läpi.

Aarno Leino 17B
Varapuheenjohtaja

1. Haluaisin koulumme suuren kahvikoneen takaisin.
2. Olisin Nuuskamuikkunen luonnonläheisyydestä ja loistavista ajatuksistani johtuen.

Laura Santikko 17C
Pullopoika

1. Jotain pientä aktiviteettia hyppy-tunneille, kuten pingispöytä :)
2. Pikku Myy, sillä hän on iloinen, pirteä ja tomera. Kuvaa hyvin minua :-)

Eetu Saarinen 16C
Postipoika

1. Haluaisin järjestää enemmän tapahtumia, kuten jalkapalloturauksen.
2. Muumipeikko, koska en keksinyt muutakaan.

Emil Hellberg 16A
Rahastonhoitaja

1. Pitäisi olla kaikille oppilaille kahvikone, ei vain abeille .
2. Piisamirotta, hän on kaltaiseni nietzscheläinen filosofi.

TEKSTI ▶▶ TERESA LINDGREN KUVAT ▶▶ MARJA SANTALA

UE5-ryhmä vieraili perinteiseen tapaan tutustumassa eri uskontokuntiin. Retkellä törmäsimme mielenkiintoisiin aiheisiin sekä barokin aikaiseen Jeesus-patsaaseen. Avoimen mielen ja reippaan asenteen kera retkestä sai irti paljon uutta.

Vierailimme UE5-kurssin kanssa Turussa 7.9. Ensimmäisenä kohteena oli Turun tuomiokirkko ja kirkko-oppaana opettajamme Marja Santala. En ollut pitkään aikaan vieraillut tuomiokirkossa oppaan kera, joten oli mielenkiintoista kuulla kirkon historiasta asiantuntevamman henkilön suusta. Tuomiokirkossa vierailu oli kuitenkin kaukana vakavasta, ja huumorilla höystetty esittely olikin itselleni retken mieluisin. Tuomiokirkolla otimme muutaman pakollisen kuvan kestopöytäkirjan kera ja jatkoimme matkaamme ortodoksisen kirkkoon.

Ortodoksisessa kirkossa opas aloitti kertomalla kirkon historiasta ja ortodoksien tavoista. Puoli tuntia seistyämme paikoillamme (ortodokseilla ei ole tapana istua kirkossa) kirkko-opas tuumasi vielä muistavansa erään asian ja jokin sielussani meni rikki, sillä jouduimme seisomaan paikoillamme vielä seuraavatkin puoli tuntia. Oikeastaan lähinnä jalkani menivät rikki, mutta esittely oli muuten ihan mielenkiintoinen. Opimme esimerkiksi, miksi ortodoksit käyttävät kruunua naimisiin mennessään ja että naiset eivät saa mennä ikonostaasin taakse.

Jätettyämme taakse korkeakupolisen kirkon säihkyvine ikoneineen vietimme pienen evästauon. Evästauolla kävimme viimeisiä ohjeita Turun moskeijaa koskien. Moskeijan ulkopuolella piti olla vastassa opas, ja niin hän olikin, kävelimme vain reippaasti hänen ohitsensa. Hänen juostua meidät kiinni pääsimme vihdoinkin moskeijaan sisälle. Ennen varsinaista rukoushuonetta luovutimme kenkämme kenkähyllyyn. Astuttuamme sisälle rukoushuoneeseen ensimmäinen asia, jonka huomasin, oli erittäin pehmeä matto. Se oli oikeasti todella mukava, suosittelen kaikille. Aikaisemmista tiedoista poiketen emme joutuneet käyttämään huiveja.

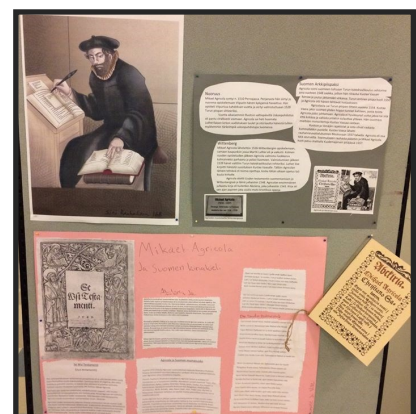
Ennen matkaa huivinkäytön pakollisuus mietitytti, sillä samalla halusin kunnioittaa muslimien tapoja, mutta myös pitää omista rajoistani ja uskomuksistani kiinni. Moskeijassa vierailu tuli mielestäni hyvään aikaan, sillä noin kuukautta ennen oli tapahtunut Turun terrori-isku. Vaikka Turun puukkoiskusta ei oikeastaan juteltu vierailumme aikana, kuitenkin kävimme keskustelua muslimien kohtaamasta rasismista ja siitä, miten kuulua valtaväestön ja muslimien välillä saataisiin kavennettua. Opimme myös islamin säännöistä ja siitä, kuinka terroristit toimivat näiden sääntöjen vastaisesti.

Vierailu ei kuitenkaan ollut täysin vakava, vaan tutustuimme islamiin leikkimielisen tietokilpailun kautta. Jokaisesta oikeasta vastauksesta sai karkkia, ja siksi opettajamme taisikin lähteä täysin taskuin moskeijasta. Tarjolla oli myös runsaasti pullaa ja keksejä sekä muuta makeaa.

Reissu oli ihan mukava, se vaati vain oikeaa asennoitumista. Vaikka jotkin uskontojen tavat saattavat kuulostaa omaan korvaani kummalliselta, koen, että on fiksumpaa tutustua ja oppia uskonnoista tuomitsemisen sijaan. Ei ole tarpeellista olla samaa mieltä kaikesta, ja pystynkin kunnioittamaan eri mielipiteitä niin kauan, kun ne eivät satuta muita.

Reformaatio 500 vuotta - Halu mukana juhluvuodessa

Rastien risut ja ruusut

KOONNUT ▶▶ SANTERI ILTANEN KUVAT ▶▶ KOULUN KUVAGALLERIA

Perinteisessä maastopäivässä 5.10. uutuuksena oli kustakin ikäluokasta kootut sekaryhmät. Halulehti kokosi ryhmien arviot tämän vuoden rasteista. Voittajaryhmä löytyy aikajanalta.

RASTI 3: *Keksi esineille uusi käyttötarkoitus*

+ Hyvä rasti, ihanan iloiset rastinpitäjät, 5/5

– Vähän tylsä /vaikea sellaisille ihmisille, jotka eivät ole luovia

RASTI 1: *Pantomiimi*

+ Sopivan pituinen, aina hauska

– Ei skippausmahdollisuutta, voisi olla pidempi

RASTI 2: *7 sekunnin haaste*

+ Selkeä ohjeistus ja hyvät tehtävät

– Sukan pois ottaminen ei kivaa ulkona

OPEJEN YLEISKOMMENTTEJA

+ Kaikki voi osallistua kaikilla rasteilla!

+ Hyvät biisit tanssirastilla

+ Tuttuja, turvallisia ja toimivia rastitehtäviä sekä huippuhauskoja uutuuksia (esim. twerkkausviesti)

+/- Pallonkuljetustehtävä oli nerokas, me opet vähemmän neroja tehtävässä... ;)

RASTI 4: *Aliasta pariionossa*

+ Loistava (liian yleinen)

– Saisi olla vaikeampi ja aikaraja yhdelle sanalle

RASTI 5: *Narulenkin läpipujottelu*

+ Luova ja liikunnallinen!

– Liian pitkä, hikiset kädet ja tyttöbakteerit

RASTI 6: *Tanssirasti*

+ Musiikki oli kivaa, tuttu

– Liian monta kertaa (ei tätä rastia enää), ei ollut kivaa

RASTI 9: *Pallon kuljetus jaloilla*

+ Tosi hyvä, pallo sopi maastopäivään! (Huom! Olimme nopeimmat kyseisellä rastilla)

– Ohjeistus epäselvä, liian lyhyt

RASTI 7: *Twerkkausviesti*

+ Uusi ja monipuolinen, hauska idea

– Kesti liian pitkään, työmaamelu

RASTI 8: *Tulitikkupentankki*

+ Helppo ja nopea, yksinkertainen

– Aika tylsä

Oopperan taikaa

TEKSTI ▶▶ ALINA SAARI KUVAT ▶▶ KOULUN KUVAGALLERIA

”Katselen ympärilläni kaarevasti levittäytyvää joukkoa, joka odottaa jo malttamattomana esityksen alkamista. Koko iltaa verhoaa taianomaisella tavalla juhlava, sivistynyt ja arvokas tunnelma. Kuulen hyväntuulista puheensorinaa, mekkokankaan kahinaa ja alhaalla sijaitsevan orkesterin, joka virittelee soittimiaan. Sitten valot sammuvat johdatellen meidät illan oopperaelämykseen...”

Tänäkin vuonna, 12.10.2017, Halikon lukion ykkösluokkalaiset (ja muutama onnekas muiltakin vuosikursseilta) pääsivät perinteiselle oopperamatkalle, joka järjestettiin tänä syksynä neljännettöistä kertaa lukion historiassa. Viime vuonna oltiin katsomaan balettia, mutta nyt kyseessä oli ooppera, nimeltään Rigoletto. Teos on **Giuseppe Verdin** kolminäytöksinen ooppera, jonka libreton eli tekstin on kirjoittanut **Francesco Maria Piave**. Tiivistettynä Rigoletto on kohtalokas tragedia hovinarrista, hänen tyttärestään ja viettelevästä herttuasta.

Kello 16.30 joukko juhlavasti pukeutuneita oppilaita vaelsi kohti busseja, yrittäen välttää liian aikaista suihkua sateisessa ulkoilmassa. Yritys tosin oli aika turha, sillä moni kastui silti myöhemmin. Sää ei kuitenkaan viilentänyt tunnelmaa, vaan pikemminkin ehkä herätteli sopivasti pitkän koulupäivän jälkeen. Jakauduttuamme kahteen bussiin alkoi matka kohti määränpäätämme eli Helsingissä sijaitsevaa Suomen kansallisoopperaa.

Vilhelmiina, Adalmiina, Eemeli, Sami, Severi ja Lauri pitivät oopperaa hienona kokemuksena.

Perille saavuttiin hyvissä ajoin ennen oopperan alkua, ja meillä oli aikaa kierrellä hieman oopperatalossa, jutella esitykseen kohdistuvista odotuksista ja tietysti ottaa kuvia. Etsin käsiini ykkösryhmittymiä ja kyselin hieman ennako-odotuksia sekä fiiliksiä tulevasta kaksi ja puolituntisesta. Kaikki odottivat hyvää oopperaelämystä, taitavia laulajia ja dramaattisia juonenkäänteitä, joita todella saatiin illan kuluessa.

Väliajan alettua takanani oli mielenkiintoinen, vaikuttava ja ehkä ajoittain hieman hämmentäväkin kosketus Rigoletton ihmeelliseen maailmaan. Kuten arvata saattaa, esiintyjät ovat laulutaidoltaan uskomattoman hyviä. Leukani kuitenkin loksahdi paikoiltaan useamman kerran erityisesti hovinarrin tyttären (**Irina Dubrovskaya**) äänen kivutessa mahdottomalta tuntuvan korkealle. Visuaalisesti esitys oli hyvin mielenkiintoinen niin asujen kuin lavasteidenkin osalta. Varsinkin alkupuolella oli kuitenkin, ehkä kohtauksien runsaasta toiminnallisuudesta johtuen, hieman vaikeuksia pysyä perässä juonen käänteistä.

Lopussa draamaa ja traagisuutta riitti! Ja puhun nyt oopperan juonesta, enkä matkastamme. Silmiini piirtyi lähtemättömästi näytöksen loppukohtaus, jossa hovinarrin tytär makaa valkoinen mekko veren tahrmana ja hänen isänsä tajuaa vahingossa tappaneensa oman tyttärensä. Hovinarrin tarkoituksena oli tappaa herttua kostoksi tyttärensä viettelemisestä ja tämän asettamasta kirouksesta. Oopperan opetuksena voisi mielestäni pitää kostamisen vääryyttä tai vihan vallassa tehtyjen tekojen seurauksia.

Kävellessämme takaisin kohti busseja esityksen jälkeisessä oopperahuumassa saimme kokea upean lisänumeron. Nimittäin Linnanmäen valokarnevaalien avausilotulituksen! Pienestä sateesta ja ilman kylmyydestä huolimatta jäimme toviksi ihastelemaan taivasta värittäviä raketteja. Tässä vaiheessa suurin osa oppilaista oli jo nälkäkuoleman partaalla, mutta onneksi meitä odotti perinteinen juhla-ateria Munkkiniemen Hesburgerissa.

Haastateltavana kirjallisuutta uudistava Miki Liukkonen

”Mä tein sen! Mä tein sen!” hihkaisin mielessäni helpottuneena, kun vartin mittainen haastattelu oli päättynyt. Helpottumiseni ei johtunut niinkään siitä, että haastattelemineen olisi ollut aivan kamalaa vaan siitä, että monen viikon stressaava valmistautuminen oli johtanut hyvään lopputulokseen.

Haastattelin Turun kirjamessuilla Miki Liukkosta

hän hänen uusimmasta romaanistaan O:sta, joka oli myös Finlandia-ehdokkaana tänä vuonna. Turun seudun äidinkielenopettajat ry:n Sydänääniä-osastolla nuoret eri kouluista pääsivät haastattelemaan kirjailijoita heidän uutuusteoksistaan.

Olin ilmoittautunut haastattelijaksi heti kouluvuoden alussa ja samalla olin todennut haluavani haastatella Liukkosta. Olin lukenut hänen romaaninsa jo kesälomalla ja kiinnostuin siitä heti. En ollut ennen lukenut O:n kaltaista kirjaa ja ostinkin sen pääosin hienon kannen takia. Tajusin kuitenkin pitäväni kirjasta ja Liukkonen tyylistä. Haastattelu oli mahdollisuus päästä kysymään kirjan herättämiä kysymyksiä itse kirjailijalta.

O kertoo nykyajan elämästä ja informaatiohäkystä kymmenien eri henkilöiden kautta. Se on hyvin moderni romaani; O:ssa käytetään paljon tajunnanvirtatekniikkaa, juoni on hyvin rikottu ja hajanainen ja tyylilajeja on monia. Henkilöt ovat lievästi sanottuna absurdeja: on muun muassa munakoisoja soittava mies, huumeita valmistavia Bach-fanaatikkoja ja eksistentiaalisesta kriisistä kärsivä maajoukkueuimari.

Tajusin pian, mihin olinkaan sitoutunut. Esiintymiskammioiden ykkösen pitäisi haastatella ”vaikeaksi haastateltavaksi” kuvaillua kirjailijaa julkisesti. Kääk! Rauhoittelin itseäni ja päätin keskittyä valmisteluun.

Aloin pikkuhiljaa raapustamaan ylös mielestäni kellokysymyksiä vihkoon, koneelle ja milloin mihinkin. Kysymyksiä kertyi lopulta parisen kymmentä, joista valitsin noin kymmenen. Vaikka olin aloittanut valmistautumisen hyvissä ajoin, päädyin silti

keksimään ison osan kysymyksistä alle viikko ennen haastattelua, ja perjantaina vielä hioin ja harjoittelin niitä paniikissa kymmenen aikaan illalla.

Saavuin haastatteluosastolle noin puoli tuntia ennen vuoroani katsomaan muiden lukiolaisten haastatteluja. Jännitin hirtittävästi, mutta onneksi viereeni istui iloinen nainen, joka jutteli kanssani lapsenlapsensa haastattelusta ja vei ajatukseni pois omani stressaamisesta. Stressitasoni kohosivat kuitenkin uudelleen, kun vielä pari minuuttia ennen haastattelua kurkot-

telin kaulaani löytäkseni Liukkonen osastoa ympäröivästä väkijoukosta. Onneksi kirjailija löytyi ja haastattelu pääsi alkamaan ajallaan.

Haastattelu meni yllättävän hyvin.

Liukkonen oli mukava ja rento, vaikka hän ottikin hieman lämpöä yhdestä kysymyksestäni. Mainitsin, kuinka jotkut ovat pitäneet O:ta liian pitkänä ja raskaana. Liukkonen antoi tiukan ja teräväsanaisen selityksen siitä, kuinka ”taiteen ei kuulukaan olla helppoa, ja jos ei kiinnosta, niin ei tarte lukea”. Onneksi hän rauhoittui nopeasti siirtyessäni seuraavaan kysymykseen.

En jännittänyt haastattelun aikana oikeastaan yhtään, vaan onnistuin pysymään suhteellisen rentona. Muutama äidinkielenopettaja tuli vielä kehumaan minua haastattelun jälkeen, joten voin olla varma, että se sujui hyvin. Opin, että pystyn esiintymään julkisesti nolaamatta itseäni. Tajusin myös, että jännitystä helpottaa hyvä valmistautuminen.

Haastattelu oli mielenkiintoinen ja hieno kokemus. Sen lisäksi päivästä jäi hyvin mieleen samassa rakennuksessa järjestettyjen ruokamessujen herkkutarjonta. Lähdin varmasti mukaan seuraavanakin vuonna.

Esiintymiskammioiden ykkösen pitäisi haastatella ”vaikeaksi haastateltavaksi” kuvaillua kirjailijaa julkisesti. Kääk!

Linda Wallenius ja Elli Anttila haastattelivat Jenni Haukiota hänen kokoamastaan runoantologiasta *Katso pohjoista taivasta*

”Lähdimme mukaan haastatteli-joiksi kirjamesseuille, koska haastattelumahdollisuus kuulosti mielenkiintoiselta, uudelta kokemuk-
selta ja koska ilmaiset liput kirjamesseuille kiinnostivat. Pitkän videopuhelun aikana teimme kysymyksiä yhdessä haastattelua varten.

Rouva Haukio oli todella mukava haastateltava, mutta ilkeästi tuijottava henkivartija "sateenvarjoineen" kuumotti. Opimme, ettei turhaan kannata hermoilla suuremmankaan yleisön edessä esiintymistä, hyvin se menee, kun on valmistautunut. Parasta kirjamesseilla oli haastattelun lisäksi 2 euron kirjakauppa ja Tardis.”

Elina Suojanen ja Jenna Penttilä haastattelivat Sinikka Nopolaa hänen teoksestaan *Onko teillä tämmöistä?*

”Lähdimme messuille ryhmäpaineen alaisina ja samaan aikaan järjestettyjen ruokamesseujen houkuttelemina haastattelemaan Risto Räppääjästäkin tunnettua **Sinikka Nopolaa**. Nopolan lyhytproosateos "Onko teillä tämmöistä?" osoittautui mahtavaksi luettavaksi, ja valmistelimme haastattelua innolla.

Haastattelun jälkeen Nopola totesi pelänneensä, ettei kirja kiinnostaisi nuoria, jos he eivät enää pystyisi samaistumaan hänen kokemuksiinsa. Me molemmat olimme kuitenkin kirjaa lukiessamme hämmästelleet sitä, kuinka todellisilta tarinat tuntuivat.

Haastattelutilanteesta opimme, ettei ensimmäinen haastattelukysymys saa olla liian hyvä, sillä Nopola vastasi suurim-
paan osaan kysymyksistämme heti alussa. Tästä pienestä

paniikin hetkestä huolimatta messukokemus oli ennen kaikkea miellyttävä, ja kolmas kerta ruokamesseilla koulun piikkiin voidaan jo laskea jonkinlaiseksi saavutukseksi.”

"Toimittajan kultainen sääntö: älä koskaan rakastu sanoihisi."

- toimittaja Jenni Leppänen

TEKSTI ►► ALINA SAARI

KUVAT ►► MARIKA TAURIAINEN

Olen pitänyt kirjoittamisesta lähes niin kauan kuin olen sitä osannut tehdä. Se on keino luoda tunnelmia, koskettaa, vaikuttaa ja selkeyttää ajatuksia. Ihailen erityisesti taitavien toimittajien tapaa ilmaista asiat käyttäen mielenkiintoisia, hauskoja ja luovia sanoja tai ilmauksia. Hyvillä kirjoituksilla ja erityisesti niihin sisältyvillä ajatuksilla voi olla maailmaa mullistava vaikutus! Tämän vuoksi tulevaa ammattia pohtiessa toimittajuus on käynyt mielessäni hyvinkin kiinnostavana vaihtoehtona.

Nuori sana -opiskelijatoimitukseen osallistuminen toi minulle ihan konkreettisen maistiaisen toimittajan työstä. Nuori sana on Turun Sanomien ylläpitämä projekti, jossa annetaan nuorille mahdollisuus kirjoittaa Turun kirjamessuilla jollakin tavalla messuihin liittyvä juttu ihan oikeaan lehteen. Yleensä jutut tehdään haastatteleamalla jotakin messuilla esiintyvää kirjailijaa tai esiintyjää. Itse kirjoitustyö tapahtuu messuilla sijaitsevalla Nuori sana -kirjoituspisteellä. Ja kuten oikealla uutistoimittajalla, aikaa ei ole rajattomasti.

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty

Tein messuilla jutun suomalaisten puhetavoista haastatellen Turun yliopiston suomen kielen dosentti **Tommi Kurkea** ja erikoistutkija **Nobufumi Inabaa**. Haastattelu tuli sopia jo hyvissä ajoin ennen messuja ja tietysti valmistella kysymyksiä sekä näkökulmaa omaan juttuun. Etukäteen koko prosessi jännitti aika paljon, eikä tilannetta ainakaan auttanut se, että lupauduin tekemään pääjutun kulttuurisivulle!

"Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty." Tämän kliseisen lauseen avulla pärjäsinkin aika hyvin. Vaikka lauantaiaamuna väsytti aika rankasti, messuvilinä herätteli kyllä ajallaan. Olin sopinut haastattelun Turun yliopiston messupisteelle klo 11 ja kaiken kaikkiaan se sujui ilman ongelmia. Sain hyvin mukavilta ja yhteistyöhaluisilta haastateltaviltani luvan nauhoittaa koko haastattelun, mikä helpotti huomattavasti kirjoitusprosessia.

Kun aloitin jutun kirjoittamisen nauhoituksen pohjalta, tekstiä tuntui olevan hirvittävä määrä. Nähtyäni edessäni jotakin muuta kuin tyhjän tekstitiedoston, viimeisetkin paniikin rippeet tuntuivat kuitenkin häviävän kokonaan. Kirjoittaminen eteni yllättävän luontevasti messuhälinänkin keskellä ja juttu valmistui ajallaan. Päivä oli aika raskas ja

jännittävä, mutta myös hyvin opettavainen. Oman jutun näkeminen sunnuntain Turun Sanomissa kruunasi tietysti koko kokemuksen.

Vierailu Turun Sanomien toimituksessa

Ennen messuja saimme "toimittajuuden lyhyen oppimäärän" eli pienen koulutuksen ja mahdollisuuden tutustua Turun Sanomien toimitukseen. Toinen lehden päätoimittajista, **Riitta Monto**, kertoi hieman eri toimittajien työtehtävistä, toimitajuudesta yleisesti ja lehden kokoamisprosessista. Toimittajaa hän kuvailee "täyspäiväiseksi havainnoijaksi", jonka täytyy olla hyvin perillä ympäristöstään ja yhteiskunnallisista asioista

Vierailusta TS:n toimitukseen mieleeni jäi erityisesti toimittajien työtiloja ympäröivä täydellinen hiljaisuus ja niiden sijoittuminen: keskellä suurta avokonttoria oli erilaisten ruutujen täyttämä uutispiste ja uutispäällikön työtila, ja ympärillä ryhmittäin kulttuuritoimittajat, taloustoimittajat, graafikot, kuvaajat jne. Tällöin tieto kulkeutuu mahdollisimman joustavasti eri osastojen välillä.

Toimittajaksi?

Toimittajalta, ja erityisesti uutistoimittajalta, vaaditaan joustavuutta, hyvää paineensietokykyä ja luovuutta. Monton kertoman mukaan lehdestä pyritään tekemään mahdollisimman ajankohtainen, minkä vuoksi juttuja joudutaan usein muuttamaan ja kirjoittamaan hyvinkin kireällä aikataululla. Ihmisten kanssa työskennellessä kaikki ei myöskään aina suju ihan suunnitelmien mukaan, ja esimerkiksi sovitun haastattelun peruuntuessa täytyy aina olla varasuunnitelma. Lehteen ei voi jättää tyhjiä kohtia!

Oman toimittajuuteen tutustumiseni myötä arvostukseni toimittajan työtä kohtaan nousi entisestään. Ala on hyvin haastava, ja toimittajat saavat julkisen työnsä vuoksi osakseen myös paljon kritiikkiä. Pohjatyöt on tehtävä hyvin, uutisjutuista on tehtävä objektiivisia, näkökulman täytyy olla kiinnostava, ja usein tähän kaikkeen on hyvin vähän aikaa. Muutoksia tapahtuu hyvin paljon niin jutuissa kuin niiden sisällöissäkkin lehden teon eri vaiheissa, ja siksi Jenni Leppänen, Nuori sana -toimitusta luotsaava toimittaja, antoi meille messuilla hyvän "toimittajan kultaisen säännön": älä koskaan rakastu sanoihisi.

Parhaimmillaan toimittajan työ on varmasti hyvin palkitsevaa ja antoisaa. Julkaistulla tekstillä on aina vaikutuksensa lukijoihin, jolloin työn voi kokea hyvin merkitykselliseksi informaation ja näkökulmien välittäjäksi. Toimittajat myös yleensä tapaavat hyvin paljon erilaisia ihmisiä, pääsevät mukaan erilaisiin tilaisuuksiin ja saavat tutustua jatkuvasti uusiin aiheisiin. Työstä saadun korvauksen lisäksi on mahdollisuus kehittyä yhä yhteiskuntatietoisemmaksi ja laajentaa omaa maailmankuvaa.

Toimittajaduunia hälinän keskellä

TEKSTI ►► ELINA TÖTTERSTRÖM

Lokakuinen lauantaiamu alkoi 7.15 järkyttävällä kiireellä, ja kahdeksalta oltiin yhä unessa mutta menossa pressipassilla sisään aamunhiljaiseen messukeskukseen.

Turun kirjamesujen yhteydessä järjestettiin myös Ruoka- ja viinimessut, ja käytin aamupäiväni pyörimällä kirjakojujen lomassa sekä syömällä lounaaksi maistiasia, nam.

Olin tullut Turun messukeskukseen ottaakseni osaa Nuori sana -toimitukseen. Eteeni tupsahtanut mahdollisuus haastatella haluamaani messuvierasta ja väkertää ihka oikean juttu ihka oikeaan sanomalehteen oli ehdottomasti kokeilemisen arvoisen. Tätä päivää varten oltiin valmistauduttu yhdessä ja erikseen hyvissä ajoin. Toimitus oli minusta kiinnostava tapa kokeilla toimittamista, varsinkin kun saimme itse hoitaa kaiken yhteyden ottamisesta haastatteluviiniin, aina näkökulmaan ja haastattelupaikkaan asti.

Haastattelu jännitti eniten, ja haastattelun jälkeen jännitti, saanko tästä jutusta mitään aikaiseksi. Haastattelin lastenkuvakirjailija **Lena Frölander-Ulfia** rauhaisan kolkossa juomataukokopissa. Siinä se meni, kun haastateltavani pisti höpinäksi, vaikka oma ääni kuulosti vaivalloiselta sökerrykseltä. Ja onhan jokainen haastateltava loppujen lopuksi pieni ihminen siinä missä itsekkin. Pian huomasin istuvani messuhälyn keskellä Nuoren sanan messuosastolla kuuntelemaan äänittämäni 18 minuutin haastattelua.

Sain jutun valmiiksi Turun Sanomien toimittajan avustuksella, vaikka deadline ulvoikin. Kiireen takia en ehtinyt täysin itse hioa juttuani loppuun, enkä pohtimaan otsikkoa tai ingressiä. Toimittajan työ näyttäytyi kiireellisenä, ja luovaa tekstiä on pystyttävä tuottamaan tehokkaasti. Ei ollut aikaa jäädä pohtimaan, mitä ja miten asiansa haluaa sanoa.

Päivän jälkeen olin aivan puhki ja puolikuollut, mutta opin itsestäni, että kaipaen edes hetkeksi hiljaista sekä rauhallista tilaa, jossa koota ajatukset. Meluisa messuympäristö sekä tiukka aikataulu tuhoaa luovuuden. Opin kuitenkin paljon niin haastattelusta, toimittajan työstä kuin aikataulutuksestakin. Ja olihan siellä myös ne ruokamessut, mums mums. Myöhemminkin koin, etten ollut riittävä ja tuntui, että artikkelini katosi painokoneen syövereihin, ennen kuin olin ehtinyt itse sitä lukea saatikka kirjoittaa. Paras anti saapui kuitenkin seuraavana päivänä: sain viestin, jossa haastateltavani kehu riipustuksiani. Se antoi rintaan mukavan lämpöisän tunteen.

TEKSTI ▶▶ NOORA HUTTUNEN KUVAT ▶▶ NILTON NETO, MARIA YLÖNEN

This year we have only one exchange student in our school. Halulehti interviewed him so you can get to know him a little bit better. Also one Halu student, Maria Ylönen, is currently spending her exchange year in the United Kingdom. She sent us a letter in which she tells us highlights from her exchange year.

Who are you and where do you come from?

My name is Nilton Fontes Barreto Neto and I come from Brasil.

What made you choose Finland?

Finland was not my first option, but the other place I chose didn't work out, so I had to choose between Finland and Poland, so here I am now.

What is the best experience in Finland so far?

I think the most fun experience I've had so far has been trying the sauna and swimming in the lake. Also I really like the food.

What has been the most difficult thing in your exchange year so far?

The cold weather has been a big problem because I am not used to this kind of weather, but besides that nothing has been too difficult, I think getting ready for the exchange is the most difficult part than the exchange itself.

What could Finns learn from Brazilians?

I think Brazilians can learn a lot about the Finnish people but one thing that Finnish people can learn from Brazilians is to interact more with other people (respecting personal space, of course).

Brazilians are very extroverted and happy people, they like to comfort everyone and make them feel like they are from the family. We like to hug a lot and shake hands.

What are the differences between the Finnish school system and the Brazilian system?

In some schools in Brazil you have to wear uniforms and in all schools we can't choose the subjects we want to study.

What do you expect the most of your exchange year in Finland?

I really want to learn the language and get involved with the Finnish culture, it's a very interesting and different culture.

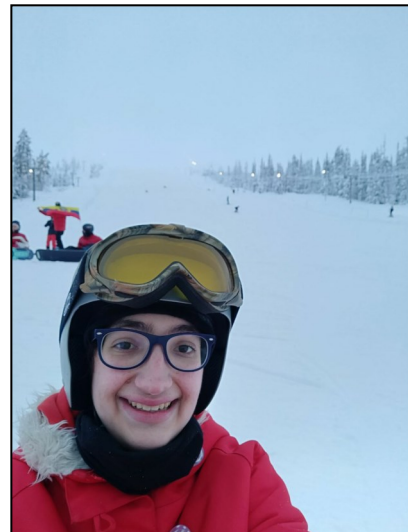
What is your favourite Finnish treat/food?

I really like salmiakki, but when I asked other Brazilian exchange students, they told me that they didn't like it. I think I'm the only Brazilian here who likes salmiakki.

How do you celebrate Christmas in your home country?

We put up a pine tree and decorate it, after that on the 24th of December we make a dinner with Chester (a special kind of turkey) and some sweet things, and also rice with raisins. The next day we wake up and check the presents that Santa has left for us under the tree.

*Hyvää joulua!
Feliz Natal!*

marraskuu 2017

Hei halulaiset!

Olen kolmatta kuukautta vaihto-oppilaana Torquayssa, Lounais-Englannissa. Tähän mennessä olen kokenut pienen alkushokin, saanut yliannostuksen uusia tuttuja, luullut kotiutuneeni ja sitten oikeasti kotiutunut. Enää kaikki ei siis olekaan uutta ja ihmeellistä, vaan toisinaan minulla on jopa tylsää. On vieläkin erittäin vaikea käsittää, että useamman vuoden prosessi jostain melko ankeasta kasiluokan päivästä alkaen on nyt johtanut siihen, että olen täällä. On outoa ajatella Halikkoa, huonettani tyhjiillään ja oikeanpuoleisia autoja, mutta teen parhaani.

Nykyään perheeseeni kuuluu host-äitini Helen, kaksi veljeä, Alex ja Tom, sekä italialainen vaihtarisisko Martina. Pidän isäntäperheestäni paljon, ja heidän kanssaan vietetty aika on auttanut uuteen maahan totuttelussa. Heidän ansiostaan olen oppinut seuraamaan ruokapöydän keskusteluita ja sanomaan vierasta taloa kodikseni.

Torbay on mielestäni kaunista aluetta, eikä sitä turhaan kutsuta Englannin Rivieraksi. Pidän arkkitehtuurista ja talojen kirkaista, vaaleista väreistä. On rehevää lehtimetsää ja palmuja. Torquay kaupunkina on hieman nuhjuinen, mutta kiinnostava. Kesäisin se on suosittu lomakohde, eikä säässä nytäkään ole valittamista, vaikka välillä sataakin. Lämpötila vaihtelee 10 asteen molemmin puolin.

Olen onnekas, sillä perheeni on aktiivinen ja tuntee lähialueen hyvin. Viikonloppuisin olemme käyneet kävelemässä metsässä tai merenrannikolla, uimassa, melomassa, jossain lähialueen kaupungissa tai kummitustarinoista kuululla Dartmoorilla. Eniten olen pitänyt lähiseudun monista rannoista ja Dart-joen varresta.

Vaihtarina pitää aloittaa lähes kaikki alusta, ja ehkä vaikeinta on, ettei sitä voi tehdä omalla kielellään. Englantini parantuu hitaasti mutta varmasti. Suomalaisen ja englantilaisen kulttuurin välillä ei ole mitään hurjaa kuilua, vaikka toki erojakin on. Kohteliaisuus on täällä tärkeää, ja ristiriitaisuuksia pyritään välttämään. Bussijonossa etuilevaa katsotaan pahasti, vaikkei mitään sanotakaan. Jonotus on tosin kaikilla jo verissä. Englantilaiset esittävät asiansa mahdollisimman hienotunteisesti, eivät suoraan. Perhe, suku ja yhteisöllisyys ovat heille tärkeitä. Etenkin arki-iltaisain on epätavallista viettää aikaa kavereiden kanssa. Sen sijaan britit istuvat iltaisain TV-ruudun ääreen - TV on päällä, vaikka ohjelma olisi huonoa. Kaikki tuntuvat olevan perillä myös ohjelmista, joita eivät katso.

Vaihtarina pitää aloittaa lähes kaikki alusta.

Sitten on niitä pienempiä eroja, jotka toisinaan masentavat vaihtaria: hanavettä ei juoda, kolikot näyttävät samalta, kouluun ei voi mennä mukavissa vaatteissa. Vaikeampinakin päivinä kuitenkin ymmärtää brittiläistä huumorintajua, eivätkä kulttuurin erot ole tuntuneet ylityspääsemättömiltä. Pakko kuitenkin olla tylsä ja sanoa, että joitain asioita Suomessa arvostaa vasta, kun lähtee ulkomaille.

Aluksi oli vaikeaa totutella sekä englanninkieliseen opiskeluun että eri aikatauluun ja tapoihin. Useimmat koulut eivät enää lukioikäisiltä vaadi koulupukua, mutta pukeutumiseen suhtaudutaan silti Suomea tiukemmin. Kouluja pidetään enemmän työpaikkoina, ja varmaankin taustalla on myös haluttomuus muutokseen. Omalla koulullani on tarkka pukukoodi, johon kuuluu siisti valkoinen paita, musta takki ja mustat housut tai hame. Siitä ei sovi luistaa, ja aikuisia pitää muistaa puhutella kohteliaasti herroiksi tai rouviksi. Meidät on jaettu viiteen tupaan, jotka kilpailevat pisteistä esimerkiksi urheilukisoissa.

Vaikka tavat tuntuvat vanhahtavilta, on koulu yllättävän moderni: luokat on varustettu älytauluilla, ja osa läksyistä annetaan netissä. Kukin valitsee kolmesta neljään ainetta. Opiskelen opettajan johdolla vaivaiset 15 tuntia viikossa, sillä kouluasteellani tärkeää on itseopiskelu. Aineiden vähentyminen on jo parantanut saksankielentaitoani, ja muutenkin olen kokenut olevani siinä muita edellä. Englantilaisethan eivät ole kielitaidostaan kuuluisia. Tavallinen ja syventävä matematiikka sen sijaan ovat olleet haastavia sanaston sekä mielestäni kaottisen opetussuunnitelman takia. Joka aineesta vastaa kaksi opettajaa, joten yhteensä olen opiskellut neljää aihepiiriä samaan aikaan. Lisäksi tahti on nopea.

Elämä uudessa maassa on tähän asti ollut todella antoisaa, ja vaikka hankaliakin päiviä on, en kertaakaan ole katunut, että lähdin. En malta odottaa tulevia kuukausia, vaikka ajan toivoisinikin vähän hidastuvan.

**Teille haluaisille haluan toivottaa rentouttavaa lomaa
ja lumista joulua!**

Maria Ylönen

Abien maaginen 75

KOONNUT ►► MEERIMARIA KETOKULTA

Me abit myöhästyimme (tarkoituksella) sadan koulupäivän rajapyykestä, joten päätimme ilahduttaa rehtoriamme hänen lempisloganillaan ”75”! Perjantaina 13.10. juuri ennen syyslomaa abeilla oli enää 75 työpäivää edessä ennen penkkareita, yökirjoituksia ja valkolakkia. Ja mehän pidimme hauskaa pidentämällä kesää grillibileillä!

Teemana oli kesän grillibileet, mikä näkyikin jokaisen abin vaatetuksessa ja fiiliksessä. Aamulla kohotettiin malja abeille ja erityisesti Venla Jorolle maljapuheesta.

Ja totta kai halusimme masentaa ykkösiä ja kakkosia heidän päivämäärillään, joita tuolloin oli kakkosilla 265 ja ykkösillä 455...

Päivään kuului grillausta, rakkaudella leivottuja herkkuja ja beerpongia (ilman alkoholia, mikä tietysti vähän latisti tunnelmaa..) ykkösiä ja kakkosia vastaan! Herkkujen myynnillä kerrytettiin kassaa yhteiskuljetukseen penkkarien Abi Goes Tallinn -matkaa varten.

Pomon saappaissa

KOONNUT ►► MARIKA TAURIAINEN

”Tuhat nuorta johtajaa” on valtakunnallinen kampanja, joka tuo johtajat ja nuoret päiväksi yhteen. Kampanja toteutettiin marraskuussa viikolla 46, ja Halusta oli mukana monta innokasta, kuka ties tulevaisuudessa johtajana työskentelevää, opiskelijaa.

Jenna Iivonen, 15A

Olin seuraamassa Tarun kanssa Perniön Säästöpankissa asiakaspalvelupäällikkönä työskentelevän **Petteri Elon** päivää. Aloitimme päivän lähtemällä Säästöpankin pääkonttorille Someroon. Siellä meidät otti vastaan toimitusjohtaja **Juhani Huupponen**. Hän kertoi omasta työstään ja yleisesti Someron Säästöpankista.

Tämän jälkeen lähdimme Perniön konttorille, jossa saimme kuulla mm. rahoitusneuvojan työstä. Lopulta suuntasimme vielä Salon konttorille, jossa meille esiteltiin tiloja ja henkilöstöä.

Opin päivän aikana, millaista on olla pankin johtajana ja asiakaspalvelupäällikkönä. Sain myös yleisesti tietoa, millaista on työskennellä pankissa. Ajattelin ennen, että pankissa työskentely on työssä rahan pyörittelyä, mutta ennakkoluuloni osoittautuivat vääriksi.

Johtajakin saa tehdä virheitä ja pyytää apua.

Taru Juhantila, 15A

Olin Jenna kanssa Someron Säästöpankin asiakaspalvelupäällikkö **Petteri Elon** opissa. Halusin nähdä johtajan työpäivän ja kuulla kokemuksia johtamisesta, sillä olen itsekin harkinnut johtajan uraa.

Päivän aikana kävimme pankin pääkonttorilla Somerolla sekä Perniön ja Salon toimipisteissä. Somerolla tapasimme pankin toimitusjohtaja **Juhani Huupponen**, joka kertoi meille Someron Säästöpankista ja omasta työstään.

Päivän aikana puhuimme johtamisesta Petteri Elon lisäksi monen muun pankin työntekijän kanssa. Keskustelut olivat todella mielenkiintoisia ja saimme paljon vinkkejä. Päivästä opin ainakin sen, että johtajakin saa tehdä virheitä ja pyytää apua.

Kiara Herranen, 16A

Halusin lähteä mukaan Tuhat nuorta johtajaa -tapahtumaan, koska se oli tilaisuus päästä seuraamaan johtajaa työssään. Johtajani oli LähiTapiola Etelässä **Katja Virta**.

Sain seurata työntekijöiden asioiden järjestelemistä, muutamia asiakastapaamisia sekä puheluita. Viihdyin hyvin ja opin paljon uutta, esimerkiksi miten suuri vastuu johtajalla on.

Emil Hellberg, 16A

Minua kiinnosti lähteä Päivä johtajana -tempauksen mukaan, sillä osallistumisesta sai vapautuksen TET-päivästä. Olin päivän K-Rauta Passelin toimitusjohtajan **Tiina Kaarto-Alangon** alaisuudessa.

Päivän aikana näin, mitä kaikkea toimitusjohtaja päivittäin tekee. Oli paljon sähköposteihin ja puheluihin vastaamista, henkilöstön kanssa kommunikointia sekä varsinaisen kaupan toimivuuden ja viihtyvyyden tarkistamista.

Opin ennen kaikkea sen, että toimitusjohtajan työhön kuuluu, ainakin suhteellisen pienessä yrityksessä, myös paljon käytännöllistä työtä, kuten hin- talappujen korjaamista.

Elina Suojanen, 15C

Halusin lähteä päiväksi seuraamaan johtajan työtä, koska johtajuus on alkanut kiinnostaa minua. Olin seuraamassa **Jussi Jokiniemen** työpäivää Talenom-tilitoimistossa. Päivän aikana kävimme asiakastapaamisessa, keskustelimme yrityksen toiminnasta sekä yrittäjän ja johtajan arjesta.

Päivä ei opettanut minulle juurikaan mitään uutta, mutta uutena kokemuksena pääsin mukaan asiakastapaamiseen. Sain myös kuulla kyseisen johtajan uratarinan. Aiemmin ajattelin, että johtajan työ olisi lähinnä vain kokouksia ja paperien pyörittämistä, mutta todellisuudessa työpäivä sisälsi paljon muutakin.

Päivä johtajana -tapahtuma oli avartava kokemus ja sai minut pohtimaan, olisiko minusta johtajaksi. Suosittelen tapahtumaa kaikille, jotka ovat vähääkään ajatelleet johtajan uraa.

HALU

Kurkistus kirsikkamaahan! Miten meni, mitä kävi?

Elossa ollaan, mutta mitä jäi käteen?

TEKSTI JA KUVAT ▶▶ ELINA TÖTTERSTRÖM

Kevään Halulehdessä valmistauduttiin kesäiseen kielimatkaan. Matkan kolmeen viikkoon mahtui niin valtavan ti, ettei se kaikki mitenkään mahdu yhteen artikkeliin, tarvitsisin koko lehden. Valitsin kuitenkin mielestäni parhaita, kummallisimpia ja ehkei niin nappiin menneitä kokemuksia, joista voivat ottaa mahdollisesti opiksi kaikki sohva-jääkaappiretkellä pidempää matkaa suunnittelevat, jottette päädy esimerkiksi vuolaasti vullottamaan kahdeksantuhannen kilometrin päähän kotoa, Tokion sukkulaisessa lähiöissä, univelkaisena ja kuumeisena, kuten itse katsoin parhaaksi tehdä.

Meitä kielimatkalaisia oli noin kolmisenkymmentä: kolme Suomesta sekä Italiasta, yli puolet Ruotsista ja loput Norjasta. Elin kuplassa, että meillä olisi ollut koko ajan joku pitämässä kädestä lennoilla, mutta Suomessa STS:n ohjaaja tyrkkäsikin liput käteen ja jäi turvatarkastusten ulkopuolelle heiluttamaan vanhempien kanssa.

Me suomalaiset lensimme kuusi tuntia Qatarin, pikkiriikiseen arabi-öljyvaltioon, ja seikkailimme kolmistaan valtaisalla luksulentokentällä. Aika kului nopeasti, opasteet olivat johdonmukaisia ja meillä hauskaa. Koko ryhmä kerääntyi yhteen Japanin lähtöportilla, tapasimme ohjaajamme ja lensimme kohti nousevan auringon maata seuraavaksi kymmenen tuntia. Saavuimme paikallista aikaa yhdeksältä illalla kaatosateen saattelemana vihdoon koululle, jossa isäntäperheet olivat vastassa. Kolmasosa matkalaisista asui perheissä, loput kampuksella.

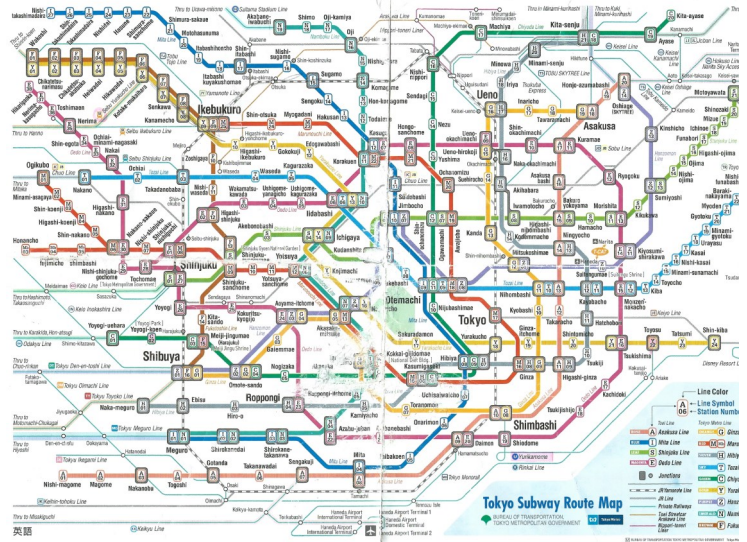
Aiku aina hankalaa

Lentokoneessa torkutun yön jäljiltä olin aivan rätköpuhki, ja kävi ilmi, että seuraavana aamuna minun olisi osattava koululle omin neuvoin, joten matkasimme host-äidin kanssa metrolla kotiin perheen auton sijasta. Oli säkkipimeä, monsuunisateinen helleilta, kun heitin tavarani uuden perheeni autoon ja lähdin tuntemattoman japanilaisrouvan kanssa hoippumaan metrolla kohti kotia yrittäen painaa mieleeni käsittämättömiä japanilaisia metroviittoja. Myöhäisiltä meni tutustuen ja ensimmäistä aitoa japanilaista yöpalaa mutustaan.

Pääsin vasta yhden maissa petiin, vaikkei se kauheasti haitannut, sillä Suomessa kello oli vasta seitsemän illalla. Luulin matkustetun edellisyön painavan silmäni kiinni, mutten saanutkaan aikaerolta ja jännitykseltäni kuin torkuttua koko yönä kolmisen tuntia.

Jouduin heräämään aikasin aamulla kouluun, ja tunnusmerkit metrosta olivat haalistuneet mössöksi kaiken informaatiotulvan sekaan. Näin jälkikäteen ajateltuna matkani ensimmäiset viitisen päivää olivat suorastaan kamalat, vaikken silloin kokenut niitä sellaisiksi. Olin aivan liian innoissani, ja jatkuva uusien ihmisten tapaaminen ja vieraiden kanssa asuminen työnsivät sivuun väsymyksen vetäessäni duracell pupu -vaihteella.

Ainoa kritiikki, mitä voin antaa matkajärjestelyistä, on tuen puute isäntäperheissä asuville ensimmäisten koulumatkojen suhteen, sillä kuten moni muu, myös minä eksyin ensimmäisenä päivänäni niin mennessäni kuin tullessani koulusta, ja stressin, unenpuutteen ja rasituksen saattelemana sain kaiken kukkuraksi kuumeen.

Tässä komeilee koko reissuni Raamattu elikkä ah niin ihana Tokion metrokartta.

Jos lähtisin nyt uudestaan matkalle, jäisin rehellisesti kotiin koko ensimmäiseksi päiväksi ja lepäisin. Älkää siis tehkö niin kuin minä, vaan soittakaa suosiolla ohjaajille, antakaa itsellenne aikaa, jos silmänne ovat punaiset kuin paloautot ja päässä surisee. Kaiken kukkuraksi suunnitelmani nopeasta kotimatkasta ja sänkyyn rojautumisesta hukkuivat Tokion pikkukaduille, mistä paikallinen lenkkeilijä pelasti turhautumistaan vullottavan eksyneen suomalaisen.

KONKARIN VINKKI: Ensimmäiset päivät tuppaavat olemaan melko kaottisia jo ihan vain, koska löytäminen A:sta B:hen on kuin ristisanaa ratkaisisi. Hahmota, mitä lähipäivinä tulee tapahtumaan ja jääkö sinulla oikeasti aikaa levähtää aktiviteettien välissä. Viikko-ohjelma on paras ystäväsi, paina mieleesi seuraavien päivien kulku ja tee merkintöjä! Kannattaa esim. korostaa huomiovärillä kaikki ajat, jotta ne pomppaavat silmään selvemmin. Näin minimoit mahdollisuutesi erehtyä, etkä joudu juoksemaan pitkin helteisiä katuja tai ruuhkaisia metrokäytäviä. Voin kertoa, ettei ole kiva matkata kohteeseen kaksistaan koululle sinua odottamaan jääneen opettajan kanssa, kun muut ovat jo levittäytyneet shoppailemaan.

Kurkistus kesän kielimatkaan

江の島
サムエル
ゴツキング
展覧会

Ohjaaja opastaa

Tokiossa meillä oli kaksi ohjaajaa, ja löysin suosikkini nopeasti. Erik oli komean ulkoasun, Tokion metrotuntemuksen, wifin ja Google mapsin omaava nuorimies. (Itsellä ei siis netti toiminut.) Erik oli myös se, joka tiesi, missä ollaan ja miten minnekin pääsee, toisin kuin toinen ohjaaja. Välillemme muodostui suhde: minä kysyin ja Erik selosti linjat, siis metrolinjat ja vaihtoasemat, aika- taulut sekä uloskäynnit. Isolla asemalla saattoi olla liki kaksikymmentä, kun matkasin aina päivän päätteeksi retkikohteesta suoraan kotiin. Minulle Erik muodostui tärkeimmäksi avuksi matkalla, mutta tunne taisi olla yksipuolinen, sillä Erik höpisi minulle iloises- ti ruotsia unohtaen kokonaan, että kuulun niihin vaivaiseen kolmeen suomalaiseen...

Mahtava matka

Nyt, kun olen pelotellut teidät matkani hirveydellä, täytyy muistuttaa, että alun vastoinkäymisestä huolimatta olin tyytyväinen olooni ja nautin kaikesta uudesta ja ihmeellisestä. Teimme päivittäin joko retkiä tai pari tuntia kielenopiskelua ja touhussimme jotain peri japanilaista, kuten teeseremointia tai kimonojen sovittelua.

Metrolla matkustaminen rutinoitui nopeasti, ja eksymisetkin olivat lähinnä turhauttavia, eivät pelottavia. Tokiossa kotilähiön asemalta- kin metroja lähti niin usein, ettei kukaan koskaan edes puhunut aikatauluista, seuraava metro tulisi kuitenkin viiden minuutin sisään. Suurimmassakin ruuhkassa ihmisten mielialaa voisi kuvailla lähinnä rutinoituneen tylsistyneeksi. Tokio antoi itsestään luotetta- van ja turvallisen kaupungin kuvan.

Isäntäperheeni oli avoin ja valmis auttamaan, tosin työkiireet loh- kaisivat suurimman osan perheen ajasta. Ensimmäisellä viikollani perheen isä lähti töihin ennen heräämistäni eikä ollut vielä tullut kotiin nukkumaan mennessäni.

Ylivoimaisesti parasta koko reissussa olivat ruoat. Niin host-äidin, ravinto- loiden kuin markettienkin antimet olivat täyttä luksusta suomalaiselle. Kerran istuimmekin suomalaisen ystäväni kanssa auringon lämmössä marketin kullalla intensiivisesti japanilaista karkkivuortamme mussut- taen ja suomeksi kaakattaen. Toisena päivänä taas shoppailimme koko iltapäivän rautatieasemalla. Kuulosta- taako ajan tuhlauskelta Tokion ydin- keskustassa? Tunnit huhuivat kuitenkin Shinjुकun NELJÄTOIS- TAKERROKSISISSA kauppaeskuksessa! Ja ei kyse ei ollut aseman viereisestä laitoksesta, vaan koko komplekski oli aseman sisällä, alueella, johon pääsi vain kävelemällä pitkin metrokäytäviä. Lisäk- si isommat metroasemat pursuivat käytävien varrelle ripoteltuja pikkupuoteja, kioskeista illallisravintoloihin.

TAKE FOOD, syöt kumminkin. Takaisin tullessa kävi semmoi- nen hassun hauska juttu, että Japanista lähtiessämme saimme illallisen koneessa joskus seitsemältä, 7 tuntia Qatarissa eväiden voimalla, ja Suomen lennolla meille tarjottiin uudestaan lämmin illallinen, joka ei oikein mennyt alas viideltä yöllä. Kuitenkin lennon kestäessä alkoi vatsa huutaa aamiasta, sitten lounasta, mutta koneessa noudatettiin jo Suomen aikaa, joka on, jippijajei, 6 tuntia Japania myöhässä. Kannattaa myös ottaa huomioon, että esimerkiksi arabialaisella lentokentällä ei välttämättä tee mitään sen kummemmin jeneillä kuin euroillakaan. Pankkikortin onnek- si huolivat, jos on laitteita.

Suomalainen sählää

Älä tee näin

Olimme juuri astuneet junaan kohti päivän retkikohdetta, kun huomasin sen kauheimman, mitä matkalla voi tapahtua: missä kännykkä?! Päivän lopulla metsästimme Erikin kans- sa kapulaani, ja onneksi joku rehellinen oli vienyt sen kou- lun sihteerille ja minä unohtanut sen koulun enkä vaikka metroasemalle.

Express vs Com Express vs wrong line, you dum!

Juuri kun kuvittelin hallitsevani Tokion metron, päätin sitten vahingossa astua expressiin ja kiittää vaihtoaseman oh. Ehdin kuitenkin koululuun.

Kotilaituriltani lähti kahta linjaa, jotka haarautuivat muuta- man aseman jälkeen eri teille. Eräänä päivänä hyvän mat- kaan matkustettuani katsahdin ikkunasta ulos ja ihmettelin, että onpas vieraankuuloinen asema... Myöhästyin koulusta.

Shiba-Sama

Matkalaukkuni oli ehkä ryhmämme pienin. Tämä ei toki- kaan estänyt minua hamstraamasta kaikkea mahdollista. Heti ensimmäisinä päivinä matkaan tarttui valtava shiba-inu- pehmo, jolle sovimme paikan ystäväni laukusta. Lähtöpäi- vänä kävimme vielä isäntäperheen kanssa ruokatuliaisostok- silla ja vastaani tuli kokonainen alelaarillinen rikollisen halpoja shiba-inuja! Ystäväni sai hepulin saapuessani kantaen laukkuun mahtumattomia vaatteitani ja hieman edellistä suurempaa pehmoa. Topakasti hän kuitenkin nappasi sen ja survaisi laukunsa. Paras heräteostos ikinä.

Takaisin kotiin

Kotona koin taantumavaiheen. Olin huomaamattanikin joutunut pitämään 100-prosenttisesti huolen itse itses- täni. Oli tilanne mikä tahansa, "I'm okay, I'm fine", huolimatta kuinka uupunut tai kiukkuinen oikeasti olin. Kun on vieraiden ihmisten ympyröimänä, sitä on kuin kolmen viikon ensimmäistä päivää koulussa. Ei ollut ketään, jolle valittaa, kun kaikki ympärilläsi olivat joko tuntemattomia tai puolittutuja, joiden edessä ylläpidet- tään kuitenkin tietyn tasoista kullissia.

Kun pääsin kotiin, muutuinkin pikkuvauvaksi. Är- syynnyin aivan kaikessa, tiuskin vanhemmil- leni kolmen viikon edestä ja valitin vuo- laasti. Menetin kolmes- sa viikossa rakentama- ni itsenäisyyden kuo- ren, kun astuin koti- ovesta, ja ehkä hyväkin niin. Vasta kotona huomasin, kuinka rankka matka oli ollut, mutten silti vaihtaisi mitään pois. Koko kolme viikkoa olivat kuitenkin 99-prosenttisesti pelk- kää kivaa tekemistä ja ihanista ruoista nautiskelua. Lisäksi taaperokaudesta selvittyäni jäi jäljelle ehkä hitunen itsenäistymistä ja kykyä huolehtia omasta itsestä, hoitaa asioita sekä rohkeutta.

三鷹の森ジブリ美術館
GHIBLI MUSEUM, MITAKA

Certificate
of achievement

修了書

Elina Ellinora Tösterström

Successfully completed an STS Language Course in Japan

成功して日本でのSTL言語コースを修了しました。

From July 9, 2017 to July 23, 2017

Level of Japanese course: Higher Beginner

修了書は、成功して日本でのSTL言語コースを修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。修了したことを証明するものは、修了したことを証明するものです。

HALU-kuoro: Minun Suomi

KOONNUT ▶▶ NIINA KASKI KUVAT ▶▶ JENNA IIVONEN

Tänä vuonna Halu-kuorokin juhli 100-vuotiaista Suomea. Ensimmäistä kertaa kuoron historiassa esitettäviä kappaleita oli useammalta kuin yhdeltä artistilta.

Tunnelmia ennen konserttia

Miksi tänä vuonna otettiin usealta artistilta kappaleita eikä keskitytty vain yhteen?

Päivi Tinell: Tämä vuosi on erityinen, koska Suomi täyttää vain kerran 100 vuotta. Myös kuorollamme on eräänlainen "merkkivuosi", koska tuleva Minun Suomi -konsertti on järjestyksessään kymmenes. Emme kuitenkaan halunneet juhlia samana vuonna kuin Suomi, ja oikeastaan vasta ensi vuonna tulee Halu-kuoron ensimmäisestä konsertista kuluneeksi 10 vuotta, koska se järjestettiin vuonna 2008. Oli siis mahdollisuus ja tilaisuus tehdä jotain uutta.

Miten harjoitteluprosessi on eronnut aiemmista kuorokerroista, ja miten kuoron konsertti tulee eroamaan aikaisemmista esityksistä?

Päivi Tinell: Ohjelmiston valitseminen on aikaisemminkin ollut haastavaa, mutta tällä kertaa se on ollut todella haastavaa. Kyseessä on kuitenkin niin pitkä ajanjakso suomalaisen populaarimusiikin historiaa, että rajaaminen yhdeksi konsertiksi vaatii paljon pohdintaa ja keskustelua kuoron kanssa. Lopputulokseen olen todella tyytyväinen ja uskon myös kuorolaisten olevan, vaikka kaikkia lempikappaleita ei vaan syystä tai toisesta saatu mahdutettua mukaan.

Uusia asioita tämän vuoden konserttiin ovat mm. se, että konserttimme pääsi virallisesti Suomi 100 -tapahtumien joukkoon, ja näin mm. Suomi 100 -logon käyttäminen on meille luvallista. Kyllähän tämä Suomi-teema tulee näky-mään, kuulumaan, maistumaan ja tuntumaan koko konsertissa.

Mikä on näin harjoitteluvaiheessa lempikappaleesi ja miksi?

Päivi Tinell: Tosi paha kysymys! Joukossa on monta laulua, joista pidän kovasti. Jos yksi täytyy valita, niin se voisi olla **Lauri Tähkän** tunnetuksi tekemä konserttimme nimibiisi Minun Suomi. Laulussa on valtavan kaunis teksti sekä mielenkiintoinen melodia mahtipontisuudesta puhumattakaan.

Mikä on näin harjoitteluvaiheessa lempikappaleesi ohjelmistosta ja miksi?

Janina Lehtovirta 16B: Lempikappaleeni on **Jonna Tervomaan** Minä toivon, koska biisi on menevä.

Amina Bechqito 15A: Vaikea kysymys! Odotan monien kappaleiden toteutusta. Erityisesti kappaleet Täällä Pohjantähden alla, Minun Suomi ja Sata salamaa kuulostavat varmasti hienoilta kuoron laulamana.

Aarno Leino 14B: Tällä hetkellä lempikappaleeni ohjelmistosta on **Jukka Kuoppamäen** Sininen ja valkoinen. Lauoin nuorempana paljon kyseistä kappaletta, minkä takia biisiin oli oikein mukava palata.

Miltä kuoron ohjelmisto mielestäsi vaikuttaa?

Janina Lehtovirta 16B: Itse tykkään kuoron ohjelmistosta, ja suurin osa kappaleista on tuttuja siinä määrin, että ne on ainakin pari kertaa kuul-lut radiosta.

Amina Bechqito 15A: Ohjelmisto on monipuolinen - siihen sisältyy niin vanhaa kuin uudempaa suomalaista musiikkia. Me kuorolaiset olemme ehdotelleet runsaasti erilaisia kappaleita, joita kaikkia ei ymmärrettävästi saada maistumaan ohjelmistolistaan. Ääntämme on kuitenkin kuunneltu ja toiveitamme otettu huomioon, sillä kuoron ohjelmisto koostuu pääosin omista ehdotuksistamme. Tunnen suurimman osan kappaleista entuu-destaan, mutta joukossa on myös pari minulle vierasta biisiä.

Aarno Leino 14A: Kuoron ohjelmisto vaikuttaa hyvin mieleiseltä. On mukava laulaa tuttuja klassikkolauluja läpi Suomen historian. Klassikoi-den lisäksi ohjelmistossa on myös runsaasti uudempia biisejä, jotka tuovat kuoron ohjelmistoon sopivasti nykypäivää.

Mikä sai sinut liittymään ensimmäisen kerran/ uudestaan Halu-kuoroon?

Janina Lehtovirta 16B: Liityin kuoroon uudelleen, koska tämä on mahtava projekti ja kokemus.

Amina Bechqito 15A: Pidän musiikista oppiaineena, mutta lukiossa en ole pysynyt ottamaan montaa musiikin kurssia. Nautin kovasti laulamista ja kuorolaisena oleminen lisää omaa esiintymiskokemustani. Koulumme kuorokurssi on myös siitä mukava, että se on monipuolinen ja siihen liittyy useita vaihteita - se ei ole vain yksinkertaista laulujen ja koreografian ulkoa opettelua. Kuoron kautta pääsen myös osallistumaan ison konsertin organisointiin valitsemalla itseäni kiinnostavan työryhmän (esimerkiksi kuoron mainosjulisteiden tekeminen, hiukset ja meikki, koreografian suunnittelu, lavastus...). Halu-kuoro on osoittautunut vuosi toisensa jälkeen mukavaksi kurssiksi, siispä kuoroon osallistuminen on ollut minulle aina itsestään selvää.

Aarno Leino 14B: Olen ollut katsomassa Halu-kuoroa jo viitisen kertaa. Kuorossa laulaminen ollut tähtäimessä ensimmäisestä kerrasta lähtien.

Tunnelmia konsertin jälkeen

Millaisia haasteita tänä vuonna oli?

Päivi Tinell: Suurimpana haasteena oli aikataulu. Aikaa bändin ja kuoron yhdistämiseen oli todella vähän. Muutamat lisäharjoitukset viimeisillä viikoilla paikkasi tätä hieman, mutta todellisuudessa muutama kappale mentiin ensimmäisen kerran yhteen vasta konserttia edeltävänä päivänä. Toinen haaste oli tänä vuonna opiskelijoiden sairastaminen. Varsinkin keskiviikkoamuna oli todella moni poissa.

Mistä kappaleesta pidit eniten Halu-kuoron esittämänä?

Päivi Tinell: Suosikkeja konsertissa oli tosi monta. Jos nyt muuttaman nostaisi Lohtu, Mökkitie, Olen suomalainen, Hengaillaan ja Minun Suomi olisivat varmaan konsertin TOP5.

Miten kuoron koko muuttui viime vuoteen verrattuna ja miten se vaikutti kuoron toimintaan?

Päivi Tinell: Kuorolaisia jäi jonkun verran pois syyskauden alkuviiikoilla. Syynä oli varmasti pääosin yo-kirjoituksista ym. koulunkäynnistä aiheutuvat kiireet sekä myös aiemmista vuosista poikkeava aihe. Lopulta se porukka, joka jäi kuoroon, oli kyllä todella sitoutunut ja puhalsi hienosti yhteen hiileen. Lavalla ei ollut niin ahdasta kuin muutamana viime vuotena. Erityisen mielissäni olin tänä vuonna nuorten miesten määrästä. Kuoron soundi oli täyteläinen, kun oli vahvoja miesääniä reilusti enemmän kuin aiempina vuosina. Siinä on vähemmän laulaneidenkin helppo päästellä, kun on muita saman kuuloisia vieressä.

Pystytkö kertomaan paljastuksia ensi vuodesta, Halu-kuoron 10-vuotiskonsertista?

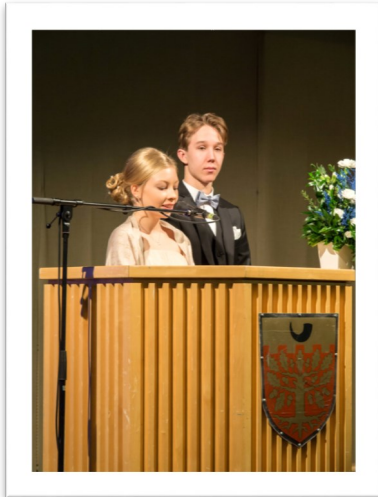
Päivi Tinell: Tässä on kymmenen vuoden aikana ollut aika huikeita artisteja ja bändejä Halu-kuoron teemoina. Eiköhän siitä jo juhlakonsertti saada aikaan, kun otetaan yksi kappale joka vuodelta ja lisätään muutama uusi kappale joukkoon. Kyllä me näin edetään, jos ei jotain muuta jymyideaa jostain tule mieleen.

100-vuotias päiväsankari sai arvoisensa juhlapäivän Halussa 5.12.2017. Aamupäivällä Armfeltin koulu ja Halikon lukio kokoontuivat yhteiseen juhlaan liikuntahalliin. Juhlalounaan jälkeen Bio Salossa Aku Louhimiehen Tuntematon sotilas vei halulaiset jatkosodan vuosiin.

KOONNUT ►► MARIKA TAURIAINEN KUVAT ►► KOULUN KUVAGALLERIA

Halu juhli 100-vuotiaasta Suomea

Juhlapuheen piti perhe- ja peruspalveluministeri Annika Saarikko.

Abi Jussi Joronen luki veteraanijärjestöjen Vapauden viestin ja luovutti viestin kakkosluokkalaiselle Janina Ahvenlammelle.

Ylioppilas Krister Piispa
Halun väki onnittelee!

Abien arvioita Tuntemattomasta

Olin ennakkoluuloinen näyttelijävalinnoista. Lopulta tutut kasvot eivät kuitenkaan haitanneet, mutta Robin ei sopinut elokuvaan.

Kirja on parempi!

Eero Aho on loistava Rokka!

Uusi Tuntematon oli todellakin vaikuttava ja todentuntainen. Siitä sai hyvin kuvan, millaista sodankäynti on rintamalla ollut. Oli myös hyvä, että elokuvassa oli humoristi-asiakin kohtia – aihe on niin rankka ja raaka.

Elokuva oli aiempia versioita tunteellisempi. Sotilaiden henkilökohtaista elämää sekä naisten tunteita ja elämää kotona näytettiin enemmän.

En tykännyt yhtään. Näin seuraavana yönä painajaista. Rokka oli paras!

Uuden Tuntemattoman yksi ehdoton hyvä puoli oli se, kuinka hyvin se on kuvattu. Erilaiset efektit ja parempi kuvan laatu tekivät elokuvasta todellisemman tuntuisen.

Harmi, että puuttui kohtaus, jossa kolme sotilasta seisoivat kovennettua rangaistusta.

Kariluoto oli paljon esillä, Riitaaja ja Lehto taas erittäin vähän. Koskelallakin oli pienempi rooli kuin kirjassa, ja Lammio oli ystävällisempi kuin kirjassa.

Surullinen ja moderni elokuva! Luonnon ja hyönteisten kuvaaminen häiritsi ja hämmensi välillä.

Roolitus oli onnistunut. Aku Hirviniemi sopi hyvin Hietaseksi. Jopa Robin oli hyvä roolissaan. Kariluoto on kuuma!

Liian pitkä!

Lähes kolme tuntia ei tuntunut pitkältä, koska elokuva oli taitavasti tehty.

Abiturientti Milka Turilan puhe Halikon kirkon sankarihaudalla 6.12.2017

--

Miten itsenäisyys sitten näkyy esimerkiksi meille nuorille, meille, joiden ikäisiä taisteli aikanaan Suomen vapaudesta? Kaikilla nuorilla ei ole enää läheisiä, jotka olisivat olleet kosketuksissa sotiin tai itsenäisen Suomen alkutaipaleeseen. Koen, että itsenäisyys on meille itsestäänselvyys ja ettemme tule sitä usein ajatelleeksi. Mutta jos mietimme, miten itsenäisyys näkyy arkielämässämme, huomaamme sen merkityksen. Voimme opiskella ja suunnitella tulevaisuuttamme. Olemme vapaita ja meillä on oikeuksia, mutta myös velvollisuuksia. Meillä on oma kansa, oma kieli sekä oma kulttuuri. Tämä kaikki on sitä, mitä itsenäisyys on.

--

Tänään juhlimme 100-vuotiaasta Suomea, mikä on mahdollista teidän veteraanien ansiosta. Nyt meidän tehtävämme on jatkaa Suomen rakentamista sekä kehittämistä tulevien sukupolvien ajan. Ja se meidän totisesti kannattaa tehdä, sillä lainaten jalkaväen kenraali Adolf Ehrnroothin sanoja: ”Suomi on paras maa meille suomalaisille.”

(katkelmia Milkan puheesta)

TEKSTI JA KUVAT ▶▶ ELINA TÖTTERSTRÖM

Pienet viikonloppumatot kasvattavat suosiotaan, ja ensi kertaa katsastamani Lontoo lukeutuu oikein kunnan perinteisiin kesto-suosikkeihin. Miten toteuttaa kolmesta viiteen päivään kestävä pikakatsaus kaupunkiin? Mitä tehdä - ja mitä ei tehdä - saadaakseen kohteesta kaiken mahdollisen irti? Halulehden matkailutoimittaja tarjoilee vinkkinsä omista kesäkirmailuistaan viisastuneena.

Vinkki vitonen!

Älä jätä varausta vain lentoon ja lepopaikkaan! Lontoossa on lukuisia kysytyt pääsylippujen takaisia käymisen arvoisia paikkoja, kuten London Eye sekä Madame Tussauds Vastoin luuloani näitä lippuja saa ostettua Suomesta käsin rutkasti etukäteen vaikka edullisina yhteispaketteina. Meidän matkaamme rytmitti tietyksi päiväksi jo valmiiksi varatut lipukkeet. Etukäteislipuilla voi säästää rahaa ja, mikä tärkeintä, aikaa.

Minimatkoissa suunnitelma on kaiken a ja o, sillä lyhyessä ajassa puolet lomasta häviää helposti pohdintaan varsinkin ryhmässä, ja ilman päivän plääniä matkoihin uppoaa helposti turhaa aikaa. Spontaanisuus on tietysti sallittua, mutta varsinkin jos kohde ei ole entuudestaan tuttu eikä mukana ole osaavaa opasta, kannattaa fysiikan lain laskelmat suorittaa jo kotona hyvällä ajalla, jotta kaikki pääsevät käymään haluamissaan paikoissa. Itse listasimme *must see* -paikat tietyille päiville sekä *mielenkiintoisia kohteita*, joissa käytäisiin jos ehditään ja jaksetaan.

Hostelli on vain nukkumista varten. Minilomalla tulet kuitenkin ravaamaan pää kolmantena jalkana turistikohteesta toiseen. Muutaman päivän lomalla ei yleensä liikene aikaa maata hotellihuoneessa, eikä matkalle sitä varten tultukaan. Hotellissa taikka hostellissa kannattaa panostaa ensisijaisesti sijaintiin, sillä näin säästät aikaa sekä rahaa päivittäin, ja edellä mainittuja jää enemmän itse asiaan, eli himoshoppailuun ja eksoottisen ympäristön pällistelyyn. Suosittelemme halpaa kimpakkämpää eikä mitään turhaa aamiaista, sillä mikään ei ole parempaa kuin sukeltaa aamuin paikalliseen ruokakulttuuriin nauttimalla aamiaisen paikallisissa kuppiloissa, joita on jos jonkinmoisia joka kadunkulmassa. Nälkää ei tarvitse todellakaan nähdä! Itse nautimme joka aamu eri kuppilan tarjonasta, oli paljon erilaisia smoothieta, avokadotoasteja sekä yberrasvaisia kuumia juustoleipiä, nam!

Paikkoja, joissa käydä

Perus **Big Ben** sekä heti vieressä kierivä **London Eye**. Jälkimmäiseen olimme varanneet liput jo etukäteen. Kuka nyt ei haluaisi päästä killumaan Lontoon kuuluisimpien maisemien yläpuolelle. Valokuvaushullut huom huom ja vink vink!

Pällistelyäsi kellotornia tarpeeksesi rentoudu lukuisissa pikkupuistoissa tai käpyttele vaikka **Hyde Parkin** läpi. Puistosta löytyy mm. iso lätäkkö täynnä äärimmäisen kesyjä joutsenia ja muita lintuja, joita ihmiset ruokkivat minkä kerkiävät. Loistava tilaisuus saada vaikka musta joutsen lähikuvaan sekä bongata hevospoliiseja.

Lontoosta löytyy myös ihan hitokseen **vanhoja linnoja** sun muita mörskiä, joita myös suosittelemme katsastamaan varsinkin, jos on mahdollisuus päästä sisäpuolelle. Omana lisänä **Buckingham Palace** sekä miljoonat **museot**. Myös **Madame Tussauds**'n vahakabinettia suosittelemme ehdottomasti suurella lämmöllä, mahtava paikka!

Rajattomista shoppailumahdollisuuksista: **Oxford Streetillä** voisi pyöriä vuoden tai kaksikin. Ehdottomasti käymisen arvoinen paikka on myös **Camden Town**, joka suorastaan pursua alakulttuuriliikkeitä sekä katukoujuja. Feikkivaatteiden kunningspaikka!

Planet Organic, joka viherpiiperön paratiisi.

Kaunis ydinkeskusta: Kävele!

Kuvat: Big Ben, Lontoolaista arkitekhtuuria, cupcakes and Miley Cyrus by Madame Tussauds

Vinkki. Ihan sama milloin matkustat, se on LONTOO, siellä SATAA AINA, tai no, melkein aina. Varaudu siis mieluiten vedenpitävällä takilla tai sadeviitalla. Sateenvarjokin on oiva kapistus, mutta elämä tuppaa käymään ahtaaksi, kun kaikki muutkin sata ihmistä ympärilläsi ovat valinneet tämän sojottavan härpäkkeen. Varjat myös rikkoutuvat helposti.

TÄRKEÄÄ! Älä ahda päivälle liikaa. Suunnitelmissa päivään mahtuu vaikka ja mitä, mutta 99 prosentissa tapauksista minuuttiaikataulut eivät toimi. Hyväksy tosiasiat, äläkä ahda yhdelle päivälle kaikkea, vaikka mieli tekisikin. Lomalla on mukavampi pysähtyä vaikka rauhaisaan puistoon jäätelölle ja nauttia, sillä koko kaupunkia ei kukaan ehdi kuitenkaan kiertää. Oma lukunsa ovat yllätykset, kuten pankkikortti hotellin pöydällä, kun itse on juuri saapunut Harrodsin kauppakeskukseen. Ja eikun metrolla takaisin. Ylimääräistä jännitystä tuo myös sulkeutuva ruuhkametron ovi kavereiden yhä räpiköidessä laiturilla. Ja eikun metrolla takaisin. Ps. Siellä ei toimi kännykät sitte.

Mielipide:

Eihän me voida naisia paloitella.

Esa Tornberg, Maa13

Elämänfilosofiaa

Voitte ruveta ajattelemaan ajatuksia...

Marika Tauriainen 1.11.

Rehtori syöksyy luokkaan ja komentaa pulisevia opiskelijoita tomerasti: "Ja kännykkä nopeesti esille!"

Rehtori 22.9.

HURRY UP!

Mulla on aina ollut sellainen fantasia lähteä tästä maailmasta tyylikkäästi menemällä Salon torille uraanisauvojen kanssa ja pitää niitä kuin orkesterin lautasia. Sitten vaan pamauttaisi ne yhteen.

Tanninen, Fy9

10.10.

Maa13-kurssi: Opiskelija kysyy lainapaperia.

Esa: "Paperi on Suomessa aika halpaa, sitä voi itsekin käydä hakemassa."

No.

"Siis ei oo kyl oikeesti mitään kolmiyh-teistä Saatanaa."

Marja Santala 21.9.

"Täs olis tällänen 'kukkaa pukkaa' -artikkeli - että jos kannabiksen kasvat-
tus kiinnostaa."

Sanna Pitkänen, terveystiedon suulliset
kuulustelut

Ette kai te pelaa mitään matopeliä kahestaan, kun molemmilla on kädet munissa?

Tanninen Fy6

NORMAL

LUCKY

SUPERLUCKY

"Tämä joka jatkuvasti ampuu niitä raketteja sieltä", totesi Häyrinen kuvaillessaan arvon Pohjois-Korean joh-tajaa 31.8.

Häykkä vauhdissa - Hi6-kurssin satoa:

4.9. Häyrinen tuumasi: "Emmehän me nyt ala täällä pelejä pelaamaan, vaikka kyllähän me nyt kierroksen Afrikan tähteä olisimme voineet kai pelata."

5.9. aiheena oli tupakan rantautuminen Eurooppaan: "Niin...no täällä kyllä ruvettiin sitten pössyttelemään ahkerasti."

19.9. "Siinä on nyt kyllä patterit lopussa, joten et ikävä kyllä pääse osoittelemaan Villeä sillä", Häyrinen kertoi Eliakselle kapulastaan, jolla aina osoittelee taululle.

21.9. "Noh, mitäs mä nyt oikeen menin tekemään. Ihan alokasmaisen siirron", totesi Häyrinen, kun sulki Officen kesken kaiken.

"Tän päivän tunti meni nyt suoraan sanottuna perseelleen."

Tanninen

Toimitus testaa: maukkaat markettiglögit

TEKSTI ▶▶ AMINA BECHQITO JA JENNA IIVONEN KUVA ▶▶ GOOGLLEN KUVAHAKU

Kerro, kerro lehtitiimi, ken on glögeistä makoisin? Halulehden toimituksessa testattiin neljää täysin erilaista markettiglögiä. Halpa on todistetusti hyvää - tällä kertaa maistelumme voiton vei Rainbow'n glögijuoma.

Haisee kamalalta, mutta maku yllätti positiivisesti, 3/5.

Ihan best, halpa ei oo aina huono, 100/5.

Viinirypälemehua, voimakas, 3/5.

Herkullista, 4/5.

Mehumainen, olisi voinut olla mausteisempi, 3/5.

Uusi suosikki, 6/5.

Paras! Yllättävän hyvä Rainbow'ksi. Maistuu ihan itsetehdylle punaherukkaglögille, suosittelun, 5/5.

Hyi kamala. En jois, vaikka maksettais, 0/5.

Tuoksu lupaa liikoja, 1/5.

Joisin, jos mummo tarjoais, 1/5.

Hieman mauton mehu, 3/5.

Yllättävä maku, 2/5.

Ihan parasta, maistuu makoisalta, vaikka sokeri puuttuu. 5/5

Kerrassaan hirveää, 1/5.

Jotain puuttuu, 2/5.

Häivähdys glögiä, 3/5.

Laimeahko, 3/5.

Äitelähkö, mehumainen, 2/5.

Teen ja glögin yhdistelmä, 3/5.

Menettelee, mutten tykkää, 2/5.

Maukasta, hyvin makeaa, tuoksu kanelilta. Vihaajat vihaa, minä en, 4/5.

Eihän tämä glögiä ole. Yrittää kyllä kovasti, 1/5.

Kuin kiinalainen hapanimeläkastike, makea. 4/5.

Hyvä perinteinen glögi, 5/5.

Maistuu ihan jees lökiltä, 3/5!

Lattea ja liian mieto. Ei kiitos, 3/5

Perusglögi, mitään sanomaton, 2/5.

Makoisaa, 4/5!

Perusglögi, vähän tylsä, 3,5/5.

KOONNUT ►► AMINA BECHQITO

Joulu on tunnetusti yhdessäolon ja antamisen aikaa, mutta myös herkuttelu kuuluu asiaan! Tälle sivulle poimimme halulais-
ten herkulliseksi toteamia joulureseptejä, joita sinunkin kannattaisi kokeilla.

Maitosuklaafudget

Ohjeesta saa noin 60 fudgepalaa.

- 1 tlk (2 dl) vispikermaa
- 2 dl sokeria
- 2 rkl siirappia
- 50 g meijerivoita
- 1 pkt (200 g) maitosuklaata
- 1 1/2 dl pehmeitä karpaloita

1. Mittaa paksupohjaiseen kattilaan vispikerma, sokeri, siirappi ja voi. Kuumenna kiehuvaaksi. Anna seoksen kiehua hiljalleen kuplien noin 15-25 min, kunnes se sakenee kinuskimaiseksi. Kerman tuoreus vaikuttaa keittoaikaan: vanhemmasta kermasta seos valmistuu nopeammin kuin aivan tuoreesta. Testaa seoksen sopivaa koostumusta tipauttamalla sitä pari pisaraa kylmään veteen. Jos pisarat jähmettyvät, seos on valmista. (Varo kuitenkin keittämistä seosta liian pitkään. Silloin rasva saattaa osittain erottua massasta. Tämä vaikuttaa fudgejen ulkonäköön, mutta ei makuun.)

2. Rouhi suklaa veitsellä. Kun fudgeseos on valmista, siirrä kattila liedeltä. Anna kuplimisen lakata ja sekoita joukkoon suklaa. Anna suklaan sulaa ja lisää sen jälkeen karpalot. Kaada seos leivinpaperilla vuorattuun suorakaiteen muotoiseen vuokaan (noin 20 x 18 cm).

3. Anna fudgen jäähtyä huoneenlämpöiseksi ja siirrä se jääkaappiin. Leikkaa jähmettynyt levy pieniksi neliöiksi. Säilytä fudget jääkaapissa.

Reetta Lundström, 15B

Jouluinen Rocky Road

- 1 levy (200 g) maitosuklaata
- 1 levy (200 g) valkosuklaata
- 30 g voita

Lisää joukkoon oman maun mukaan esimerkiksi murskattuja joulupipareita, pähkinöitä ja karpaloita.

Sulata suklaat vesihautteessa. Sekoita sula suklaa ja muut aineet keskenään. Vuoraa pelti leivinpaperilla ja kaada Rocky Road –taikina pellille. Anna jähmettyä jääkaapissa noin tunti.

Jenna Iivonen, 15A

Rocky Road ohjetta voi muokata lo-
pptomasti — vaihtele aineksia oman
maun, sesongin tai erikoisruokavali-
on mukaan.

Punajuurihummus

- 1 tlk (380 g) kikherneitä
- 100 g etikkapunajuuria
- 1 valkosipulinkynsi
- 1 rkl sitruunanmehua
- 1 rkl neitsytoliiviöljyä
- 1-2 rkl tahinia eli seesaminsientahnaa
- 1/4 tl juustokuminaa
- 1/4 tl suolaa
- riipaus mustapippuria

1. Valuta kikherneet ja punajuuret. Hienonna kuorittu valkosipulinkynsi veitsellä.
2. Soseuta kikherneet ja punajuuret sauvasekoittimella. Sekoita joukkoon muut ainekset.

Dippaa punajuurihummukseen
esimerkiksi ruislastuja. Resepti
on vegaaninen.

Chiliglögi

- 1/2 chili
- 8 dl omenatäysmehua
- 1 kanelitanko
- 2 tl kokonaisia kardemumman siemeniä
- n. 2 tl hunajaa

1. Halkaise chili ja poista siemenet.
2. Mittaa omenatäysmehu ja mausteet kattilaan. Keitä miedolla lämmöllä noin 10 minuuttia.
3. Siivilöi glögi laseihin.

Tarjoile esimerkiksi pipar-
kakkujen kera!

Savulohijoulutortut

- 1 pkt (500 g) lehtitaikinal levyjä
- 1 kananmuna
- seesaminsiemeniä
- 1 pkt (150 g) kylmäsavustettua kirjolohta
- 1/4 (50 g) paprikaa
- 1 rs (180 g) yrttituorejuustoa
- 1/2 dl hienonnettua tilliä
(maitoa)

1. Sulata lehtitaikinal levyt. Leivo niistä tähtitorttujen ilman täytettä. Voitele ne munalla ja ripottele päälle seesaminsiemeniä. Paista 225 asteessa uunin alaosassa 10-15 minuuttia. Anna torttujen hieman jäähtyä.
2. Hienonna puolet kalaviipaleista ja puolita loput tai leikkaa ne kolmeen osaan. Kuutio paprika. Sekoita tuorejuuston joukkoon hienonnettu kirjolohti, paprika ja tilli. (Ohenna seosta tarvittaessa tilkalla maitoa.) Jaa seos lämpimien torttujen päälle kahden lusikan avulla. Koristele kirjolohiviipaleilla ja tillillä.

Netistä löydät runsaasti vaihtoehtoi-
sia täytevaihtoehtoja — valmista
tortut esimerkiksi feta-pinaatti-, sa-
vuporo- tai vuohenjuustotäytteellä.

KOONNUT ▶▶ SANTERI ILTANEN

Kaapit pursuilevat tarpeetonta tavaraa, konmaritus on suosiossa, kulutuskritiikki lisääntyy...

Selvitimme, mistä omasta tarpeettomasta tavarasta haluaiset voisivat luopua ja antaa toiselle joululahjaksi.

Nea Lindberg: Vanhoista pehmoleluista. **Alisa Hynninen:** Ylimääräisistä vaatteista. **Teresa Lindgren:** Madisen Kuhnin runoteos Eighteen Years voisi tuoda jollekin hyvän mielen. **Elli Leino:** Vanhan OPSin mukaisista lukiokirjoistani. **Amina Bechqito:** Vanhat leluni saivat varmasti onnellisen kodin jonkun niistä kaipaavan lapsen luona. **Anni Lindroos:** Sohvasta. **Ida Metsämäki:** Monesta vaatekappaleestani mitä en enää käytä. **Jesse Laaksonen:** Risuista ja hiilestä. **Laura Liman:** Kirjoista. **Juho Suutari:** Villasukista. **Patrik Wendelin:** Vanhoista koulukirjoista. **Sari Nojonen:** Monesta hyvästä kirjasta. **Soile Verhola:** Puntosta. **Niina Vartiainen:** Viltistä, joka lämmittää. **Aarni Saario:** Kaikista turhista moottorijoneuvoista. **Linda Wallenius:** ”Minä en lahjoita kenellekään suklaarasioita. Minä popsin suklaat itse!” – Nipsu **Alvar Rosenqvist:** Kamerasta. **Milka Turila:** Vaatteista, joita en enää ole käyttänyt. **Oskari Aaltonen:** Ehkä yhdestä niistä 12 räikkä- ja hylsysarjasta. **Arttu Rauhala:** Vanhasta moposta ja turhista vaatteista. **Ilari Klén:** Joulumielestä. **Markus Heimo:** n. 4 cm:n mittaisesta lyijykynästä. **Veera Romunen:** Jostakin kirjasta, jota ei ole tullut luetua. **Laura Metsämäki:** Kirjoista, vaatteista. **Veeti Raussi:** Punaisesta viinimarjapensaasta (Hyvä mehun tekemiseen ja ihan kaunis esteettisesti pihassa. Marjat syötäviä, vähän hapanta). **Helmi Lipiäinen:** Roope Setä ja Aku Ankka -pökkareista, ne vievät vain turhaa tilaa enkä lue niitä. **Riina Laakso:** Rikkinäisestä laturista. **Luukas Nurmi:** Pieneksi jääneistä vaatteista. (Just tyhjensin kaapista 3 pussia vaatteita, joista 2 menee serkulle.) **Ville Korhonen:** Jostain lukiokirjasta. **Joona Aarnio:** Piposta. **Esa Tornberg:** Vanhoista lasketteluvälineistä vuosimallia 1987. **Elias Parviainen:** Käytetyistä ja tarpeettomista koulukirjoista, koska niistä on muuten niin vaikea päästä eroon. **Ville Mäki:** En mistään. **Tuomas Oksa:** Kemian kirjoista. **Marja Santala:** Arabian teekupeista (on jo päätetty antaa lahjaksi). **Jussi Joronen:** Tikapuista. **Severi Laine:** Trumpetistani. **Kalle Kettunen:** Sähkövatkaimesta. **Annu Laurila:** Monesta hyvässä kunnossa olevista vaatteista ja koruista. Kirjoista, jotka on jo luettu. **Jenna Iivonen:** Koruista. **Juho Meriläinen:** Vanhoista koulukirjoista. **Venla Joro:** Yhdestä tynnystä voisin luopua. **Leevi Takatalo:** En luovu mistään. **Toivo Markozov:** Borssikeitosta. **Veeti Korttesmaa:** Kromosomeista. **Juho Järvenmäki:** Vanhasta läppäristä. **Samuli Laine:** Vanhoista Xbox-peleistä. **Valtteri Laine:** Vasemmasta munuaisestani. **Lassi Isotupa:** Peleistäni. **Janina Ahvenlampi:** Isosta kasasta romaaneja, jotka olen jo lue- nut. **Tiuku Luukka:** Käyttämättömästä kasvonaamiosta. **Malla Mäkinen:** Radiosta. **Sol Malka:** Pieneksi jääneistä ihastuttavista kultaisista korkokengistä. **Enni Lindström:** Käyttämättömistä vaatteista. **Adalmiina Leppäaro:** Vanhoista kirjoista ja vaatteista. **Eemeli Niemelä:** Vanhoista pehmoleluista. **Aleksi Jalonen:** Jostain jo lukemastani kirjasta. **Sara Isik:** Kuulokkeista. **Ville Kaipainen:** Muutamasta t-paidasta. **Oskar Kangasperko:** Villasukista. **Liisa Nojonen:** Vanhoista vaatteista. **Vilhelmiina Nevalainen:** Vanhoista kirjoista. **Ilona Laurila:** Parista villapaidasta ja joistakin koruista. **Teija Rosenqvist:** Vaatteista ja kengistä. **Tomas Tamminen:** Tietokoneen prosessorituulettimesta. **Kiia Silver:** Parista ihanista pörrösukista. **Minja Viteli:** Pehmolelusta. **Helga Vuorio:** Vaatteista ja leluista. **Renja Roos:** Pehmoleluista. **Kristiina Laukkanen:** Vanhoista kirjoista. **Sanna Pitkänen:** Vanhat vaatteet joulupatakeräykseen, vanhat pyyhkeet eläinsuojeluyhdistykselle, tarpeettomat astiat ekotorille ja leikkijakkarat Tytin leikkimökkiin. **Samuli Vienonen:** Kettukarkista voin luopua (1 kpl). **Meerimaria Ketokulta:** Työpöydästäni ja sängystäni. Siis ihan oikeasti!

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta 2018!

*Koulu jatkuu
torstaina 4.1.2018*